

# புத்தெழில்

கிங்கள் வெளியீடு

✻ கார்த்திகை மார்கழி ✻

உள்ளே

- ✻ செம்பியன் செல்வன்
- ✻ கவிஞர் சச்சிதானந்தன்
- ✻ சந்திரா இரவீந்திரன்
- ✻ நெடுந்தீவு லக்ஷ்மன்
- ✻ எஸ். பி. கே.
- ✻ கலாநிதி பார்வதி கந்தசாமி
- ✻ மாலீஸ்

ஆகியோரின் படைப்புக்கள்

ஆசிரியர்

மு. திருஞானசேகரம்

விலை ரூபா: 5-00

உங்களுக்கு சொகுசான பாதணிகள்  
பெற்றுக் கொள்வதற்கு

**நியூ பிரசாந்தை நாடுங்கள்**

மற்றும் அன்பளிப்புப் பொருட்கள்  
பாடசாலைப் பிள்ளைகளுக்குத் தேவையான  
சப்பாத்து வகைகளும்

நவநாகரீக நங்கையருக்கு ஏற்ற காலணிகளும்  
பெற்றுக் கொள்வதற்கு நியூ பிரசாந்தை  
நாடுங்கள்



**நியூ பிரசாந்**

பஸ்தரிப்பு நிலையம்  
அச்சுவேலி

இச்சஞ்சிகை ஆசிரியர் திரு மு. திருஞானசேகரம் அவர்களால்  
சுடரொளி அச்சகத்தில் அச்சிடப்பட்டு வெளியிடப்பட்டது.

\* ஆங்கில மருந்து வகைகள்  
\* தமிழ் மருந்து வகைகள்  
\* எண்ணை வகைகள்  
\* மருந்துச் சரக்குகள்  
\* குழந்தைகளின் பால்மா  
\* ஒடிக்கொலோன்  
\* பவுடர் வகைகளும்  
\* எவர்சில்வர் பொருட்கள்  
மற்றும்  
\* பாடசாலை உபகரணங்கள்  
\* அழகுசாதனப் பொருட்கள்  
அனைத்தையும் நியாயமான விலைக்குப்  
பெற நாடுங்கள்

பெற்றுக் கொள்ள  
நாட வேண்டிய  
ஒரே ஸ்தாபனம்

**சாந்தி பார்மஸி**

பஸ் நிலையம்  
அச்சுவேலி

- ★ எம்மிடம் பாடசாலை உபகரணங்கள்
- ★ அன்பளிப்பும் பொருட்கள்
- ★ அழகுசாதனம் பொருட்கள்

என்பவற்றை மலிவாகப் பெற்றுக் கொள்வதற்கும்  
பல வர்ண வாழ்த்து மடல்களுக்கும்,  
தினசரி பத்திரிகைகள் பெறவும்

அத்துடன்

- ✿ பாட்டா பாதணிகள்
- ✿ பிளாஸ்டிக் பொருட்கள்
- ✿ எவர்சில்வர் பாத்திரங்கள்
- ✿ லேஸ்
- ✿ லாஸ்டிக் நூல் வகைகள்

என்பவற்றை மலிவாகப் பெற்றுக்கொள்ள  
நாடவேண்டிய ஸ்தாபனம்

**விநாயகர்**  
**ஸ்ரோர்ஸ்**  
**புத்தூர்**

## இந்த இதழில் . . . . .

புத்தெழில் தாங்கி வரும் விடயங்கள் தரமானவை என்றும் அது தொடர்ந்தும் தன் தரத்தைப் பேணி இலக்கியப் பணி ஆற்ற வேண்டும் என்றும் பல வாசக அன்பர்கள் கருத்துத் தெரிவித்துள்ளனர். அவர்களுக்கு எமது நன்றிகள். தொடர்ந்தும் புத்தெழில் சிறப்புற வாசகர்களின் விமர்சனம் தேவை ஒவ்வொரு இதழிலும் சிறந்த தரமான இலக்கியப் படைப்புக்களையே இடம் பெறச் செய்வோம்.

ஈழத்து இலக்கிய உலகில் தனித்துவம் மிக்கவராக வாழ்ந்து எல்லோராலும் போற்றப்பட்டவர் கனக. செங்கில்நாதன் அவர்கள். 'இரகிகமணி' என்று சிறப்பும் பெற்று விளங்கிய அவரின் நினைவாக கிரு செம்பியன் செல்வன் அவர்கள் இரகிகமணி இலக்கிய நினைவுகள் என்ற கட்டுரை எழுதியுள்ளார். இக்கட்டுரையாசிரியர் வளர்ந்த பெரும் எழுத்தாளர். கனக செங்கில்நாதன் பற்றி எழுதுவதற்கு மிகப் பொருத்தமானவர்.

ஈழத்துக் கவிஞர்களில் சிறப்பு வாய்ந்தவர் பண்டிதர் க. சக்கி கானங்கன் அவர்கள். அவரின் கவிதைகள் அவரின் புலமைத் திறனை வெளிப்படுத்துவன. இவர் 'ஆன்மகனை வெற்றி கொண்டான்' என்ற கவிதையின் மூலம் கணவன் மனைவி பிணைப்பை நன்றாக விளக்கியுள்ளார்.

இளந் தலைமுறை எழுத்தாளர்களில் தனக்கென ஓர் இடத்தைப் பிடித்துக் கொண்ட எழுத்தாளர் கிருமணி சந்திரா இரவீந்திரன். இவருக்கு அண்மையில்தான் கிருமணம் நடைபெற்றது. கிருமணம் புரிவதற்கு முன்னர் சந்திரா கியாகராசா என்ற பெயரில் பல சிறுகதைகளையும் குறுநாவல்களையும் எழுதியுள்ளார். 'நிழல்' என்ற குறுநாவல் நூல்வடிவில் வந்துள்ளது.

கிருமணம் முடிந்த பின் சந்திரா இரவீந்திரன் என்ற பெயரில் முதன் முகலாக எழுதிய சிறுகதை 'தாண்டவம்' என்பதாகும். இதில் குடும்ப உறவை மையப்படுத்தியுள்ளார்.

'தமிழ் மெல்ல இனிச் சாகும்' என்றார் பாரதி. ஆனால் அதனைச் சாகவிடாமல் தடுக்கத் துடித்திடும் கவிஞர் நெடுந்தீவு லக்ஷ்மன் தமிழன்னையின் பெருமையை 'எங்கள் தமிழன்னை' என்ற கவிதையில் தந்துள்ளார்.



இலக்கியக் காட்சியொன்றை எம் கண்முன் காட்டியுள்ளார் திரு. எஸ். பி. கே. அவர்கள் 'கண் இறக்கமாட்டேன்' என்ற தலைப்பில் இலக்கிய நயத்துடன் படைத்துள்ளார்.

மறைந்த பேரறிஞர் பேராசிரியர் க. கைலாசபதி அவர்களின் நினைவுநாள் மார்கழி ஆறாம் திகதி ஆதம் அவர் மறைந்த போதிலும் அவரின் ஆற்றல், பெருமை மறைந்து போகமாட்டாது யாழ். பல்கலைக் கழக விரிவுரையாளர் கலாநிதி பார்வதி கந்தசாமி அவர்கள் பேராசிரியர் பெருமையை 'கைலாசபதி ஒரு தமிழ்க் களஞ்சியம்' என்ற தலைப்பில் எழுதிபுள்ளார்கள்.

புத்தெழில் புதிய எழுத்தாளர்களை அறிமுகம் செய்வதில் மிகுந்த ஆர்வம் கொண்டுள்ளது. அந்த வகையில் இவ்விதழில் 'புதிய ஒளி' எனும் சிறுகதையின் மூலம் 'மாலிஸ்' என்ற புனை பெயர் கொண்ட ஆர். மாலதியை அறிமுகம் செய்து வைப்பதில் பெருமகிழ்ச்சியடைகின்றோம். இவர் யாழ். பல்கலைக்கழக மணலி கோண்டாவிலைச் சேர்ந்தவர்.

புத்தெழில் வளர வாய்க்கக் கருத்துக்கள் தேவை.

ஆசிரியர்

## தமிழன்னைக்கு இழப்பு

தமிழறிஞரும், இலக்கிய கர்த்தாவும், இலக்கியவாதியும் பிரபல இலக்கியப் பத்திரிகையான

கலைமகள்

ஆசிரியருமான

**கி. வ. ஹெகநாதன்**

தமது எண்பத்து மூன்றாவது வயதில் மறைந்து விட்டார்

இறுதிக்காலம் வரை இலக்கியப் பணி புரிந்த இப்பெரியாரின் மறைவு தமிழ் இலக்கிய உலகிற்குப் பேரிழப்பு.

பேரறிஞரின் மறைவுக்கு எமது ஆழ்ந்த வருத்தங்களைத் தெரிவிக்கின்றோம்.

## புத்தெழில்

என்னை நன்றாய் கிறைவின் படைத்தான்

தன்னை நன்றாக தமிழ் செய்யுமாறே - திருமூலர்

எழில்: 1 கார்த்திகை - மார்கழி 1988 துளிர் 3

## தேசிய நெருக்கடியில்

### எழுத்தாளர் பங்கு

உலக வரலாற்றை நோக்குங்கால் தேசிய நெருக்கடியின் போது எழுத்தாளர் அற்றிய பங்கு அக்கிய ஆக்கங்கள் அழியாச் சேவங்களாக இருந்து வந்திருக்கின்றன.

சிறோடும், பிரித்தானிய, யவன பேராட்சியின்கள் தம் தம் காலத்தில் உலகத் தலைமையும் பெரும் சேவாச்சுப் பெற்றுத் திகழ்ந்தன.

அனல் இன்று அவை மறைந்து போயின; அல்லது அளவில் குங்கி விட்டன. எலிமை, கிரேக்க, யவன, அங்கிலேய இனங்களின் கொல் புகழ் காலம் கடந்து அழியாமல் விளங்குகின்றது. நெருக்கடி காரணம் ஒர், வர்சில், சேக்ஸ்பியர் ஆகியோரின் அமர இலக்கியங்களே!

இலக்கியம் காலத்தைப் படம்பிடித்துக் காட்டும் கண்ணாடியாக இருப்பது மட்டுமல்லாமல் மனித வாழ்க்கையைச் சேர்மையாகப் படுத்த அது பெரிசும் பயன்படுகிறது. அது நாகரீகத்தையும், பண்பாட்டையும் வளர்க்க உறுதுணையாக இருக்கிறது உள்ளத் திருக்க இன்பம் ஊட்டி பொழுது போக்குவதற்கு பெரிதும் பயன்படுகிறது சென்ற காலத்தைச் சுட்டிக் காட்டி வருங்காலத்தைத் திட்டிக் காட்டி இலக்கியம் சிறந்த காவியாக இருந்து வருகிறது. இப்படிப்பட்ட இலக்கியத்தின் பயன்களை எல்லாம் தமிழ் இலக்கியங்கள் வாரி வாரி வாரி வழங்குகின்றன.

அனல் இன்றைய தேசிய நெருக்கடியின் போது தமிழ் மக்கள் தம் கலை, கலாச்சாரம், கல்வி, பண்பாடுகள், அழிந்து போவதை எமது எழுத்தாளர்கள் சிந்தித்துப் பார்க்கவில்லையா? பல்

வேறு காரணங்களால் எமது கலாச்சாரமும் பண்பாடும் கரைந்து போவதை உணரவில்லையா?

தமிழ் மக்கள் பாரம்பரிய கலாசார பண்பாடுகளை நழுவ விடாது பாதுகாக்க வேண்டிய பெரும் பொறுப்புண்டு என்பதை மறக்கலாகாது இவை வளர்க்க வேண்டிய பெரும் பொறுப்பு எழுத்தாளர்களுக்கு உண்டு. இந்த உண்மையை உணர்ந்த எழுத்தாளர்கள் தங்கள் படைப்பைப் படைக்கிறார்களா?

அச்சம், பயம், திருப்திப்படுத்தும் மனப்பான்மையில், சம தாயத்தைத் திருத்துவதற்கும், நாகரீகமள்ளவர்களாக வாழ வைப்பதற்கும் அக்கபூர்வமான படைப்புகளை இந்த தேசிய நெருக்கடியின் போது ஆக்குவதற்கு சமத்து எழுத்தாளர்கள் ஏன் தயங்குகின்றார்கள். காலம் கடந்தும் அறியாதிருக்கக் கூடிய அமர இலக்கியங்களை படைக்க இன்றைய சூழ்நிலையை காட்டுவது உண்மையான எழுத்தாளர்கள் இலட்சியமாக இருக்க முடியாது.

கமீத்ச் சமதாயத்தை அமைதி வழிக்கு இட்டுச் சென்று ஆக்க முயற்சியில் ஈடுபட எழுத்தாளர்கள் தங்கள் கடமைகளை செய்ய முன்வருவார்களாக.

## அறிவு - மனம்

அறிவு, உள்ளம் ஆகிய இரண்டில் எதைப் பின்பற்றுவது என்ற போராட்டம் எழும்போது உள்ளம் சொல்வதையே நீங்கள் பின்பற்றுங்கள்.

ஏனென்றால் அறிவுக்கு, பகுக்கறிவு என்மை கொடுக்காது நிலை மட்டும்தான் உண்டு. அந்த ஒரு நிலைக்குள் இருக்கப்படியே அறிவு வேலை செய்கிறது தனக்குரிய அந்த எல்லையைக் கடந்து அறிவு செல்லமுடியாது.

அறிவாற்றலால் ஒருபோதும் செல்லவே முடியாத மிகவும் உயர்ந்த மனநிலைக்கு, இதயம் ஒருவனை அழைத்துக்கொண்டு போகின்றது. இதயம் அறிவையுங் கடந்து, தெய்வீக அருள் என்னும் நிலையை அடைகிறது. அன்புள்ளம் கொண்ட மக்களுக்கு பாலிருந்து வெண்ணெய் கிடைக்கின்றது. அறிவாற்றல் நிறைந்த மக்களுக்கோ எஞ்சியுள்ள மோர் மட்டுமே கிடைக்கின்றது.

— சுவாமி விவேகானந்தர்



## வேண்டும்

மனதிலுறுதி வேண்டும்

வாக்கினிலே யினிமை வேண்டும்

நினைவு நல்லது வேண்டும்

நெருங்கின பொருள் கைப்பட வேண்டும்

கனவு மெய்ப்பட வேண்டும்

கைவசமாவது விரைவில் வேண்டும்

தனமும் இன்பமும் வேண்டும்

தரணியிலே பேருமை வேண்டும்

கண் திறந்திட வேண்டும்

காரியக்கிணுறுதி வேண்டும்

பெண் விடுதலை வேண்டும்

பெரிய கடவுள் காக்க வேண்டும்

மண் பயனுத வேண்டும்

வானமிங்கு தென்பட வேண்டும்

உன்மை நின்றிட வேண்டும்

ஓம் ஓம் ஓம் ஓம்



## காளியின் சக்தி

தெய்வப் பணியில் உதாசீனம், கவனமின்மை, சோம்பல் ஆகியவற்றை அவள் சகியாள். அகாலத்தில் உறங்குகிறவனையும், சோம்பித் திரிகிறவனையும் தேவைடப்பட்டால் சுரீரென்று அடித்து எழுப்புகின்றாள். வேகங் கொண்ட, நேர்மையான, சுப மந்திர, தூண்டுதல்கள் ஒளிவு மறைவற்ற முழுமையான செயல்கள், தொழுந்தேறும் ஆர்வம் இவை மகா காளியின் இயக்கமாகும்.

அவளது உத்வேகம் அடக்க முடியாதது அவளது பர்வையும், உறுதியும் பருந்து பறப்பதுபோல் வெகு தொலைவிற்கும் உயரத்திற்கும் செல்கின்றன. அவளது உருவங்கள் மேலேறும் பாதையில் விரைகின்றன.

அவளது திருக்கரங்கள் தாக்கவும் காக்கவும் நீட்டப்படுகின்றன. ஏனெனில் அவளும் அன்னையே அவளது அன்பும் அவளது சினத்தைப் போலவே தீவிரமானது அவள் ஆழ்ந்த வேகங் கொண்ட பாசமுடையவள் அவள் முகவலிமையுடன் தலையிட அனுமதித் தால், சாதகனைத் தாக்கும் பகைவர்களும், சாதகனையை முன்னேற்றவிடாது தடுக்கும் தடைகளும் உள்ளிடற்ற பொருட்களைப் போல் நொடியிற் பொடியாகும்.

- ஸ்ரீ அரவிந்தன் -

இரசிகமணி கனக, செந்திநாதன்

## இலக்கிய நினைவுகள்

- செம்பியன் செல்வன் -

இலக்கியச் செல்வர், நடமாடும் வாசிகசாலை இரசிகமணி என்றெல்லாம் இலக்கிய அன்பர்களாலும், எழுத்தாளர் நண்பர்களாலும் அழைக்கப்பட்ட கனக, செந்திநாதன் அவர்களின் இயற்பெயர் கனகசபை. திருச்செவ்வேல் என்பதனை தற்காலத்தில் ஈழத்திலக்கியம் கற்கப்படும் பலர் அறியாததொன்று.

ஒரு கிராமத்தவரான.. சாதாரண தமிழாசிரியரான திருச்செவ்வேல்.. இரசிகமணியாக.. கனகசெந்திநாதனை கால்நூற்றாண்டிற்கும் மேலாக ஈழத்திலக்கியவுலகில் தன்பெயரே மறைந்து விடும் அளவிற்கு உலவமுடிந்திருக்கிறதென்றால் அது அவரது பெயரிலும் புதைந்திருந்த இலக்கிய ஆளுமையையே காட்டுகிறது.

கனக, செந்திநாதன் அவர்கள் இலக்கியமாகவே...இலக்கிய பூர்வமாகவே வாழ்ந்து கொண்டிருந்தவர்.

அவர் மனம், வாக்கு செயல் அனைத்திலும் அனுபூதியாக கலந்திருந்தது இலக்கியமே தன்னிடமிருந்து தமிழறிவைக் கொண்டு, இயன்றளவு மேனாட்டு இலக்கியங்களை கிடைத்தளவில் மொழி பெயர்ப்புகள் மூலம் அறிந்து கொள்வதில் ஆர்வம் காட்டினார். இந்த மொழிபெயர்ப்புக்களில் இலக்கியம் சார்ந்த நூல்கள் மட்டுமல்லாமல், அரசியல், அறிவியல், தொழில்நுட்ப நூல்களையும் தேடிச் சேகரித்துப் படித்துப் பொன்னெனப் போற்றினார்.

தமிழின்பண்பாடு, இலக்கியம் மொழி, இனம் என்பவற்றிற்கு ஊரோ, களங்கமோ ஏற்பட்டுவிடக்கூடாது என்பதில் மிகவும் அக்கறை கொண்டிருந்தார். இவை பற்றிய இவரது கண்ணோட்டம் யாவும் ஒரு கிராமியப் பின்னணியிலமைந்த தமிழாசிரியர் ஒருவரினதாக இருந்தது. தனது கிராம

மிய மண்ணில் பதித்த காலே இன்னொரு மண்ணில் ஊன்ற அவன் எப்போதும் விரும்பிய தில்லை.

நமது நாடு நமது நூல்கள் நமது எழுத்தாளர்கள் என்று கூறும் பொழுது அவர் தூய எழுத்துக்களையும் வாழ்க்கை முறைகளையுமே கருத்தில் கொண்டிருந்தார்.

அவர் ஒரு தூய்மை வாதி எனவே இலக்கியத்திலும் தூய்மையையே போற்றுவார். ஆனால் எல்லா மட்டத்திலான நூல்கள் பத்திரிகைகள் எதனையும் வாங்குவோ, படிக்கவோ தயங்க மாட்டார்.

‘அட சொக்கா எழுத்தா ண், ஆசிரியன் என்பவன் எல்லாவற்றையும் தெரிந்திருக்க வேண்டும். ஆனால் எழுதும் போதோ பேசும் போதோ தெரிந்து பேச வேண்டும். எழுத வேண்டும்’ என்று நேரடிப் பேச்சில் என்னிடம் குறிப்பிட்டார்.

அவருக்கு ஈழத்தில் தமிழில் நல்ல சஞ்சிகைகள் பத்திரிகைகள் வரவேண்டும் என்பதில் நல்ல விருப்பம். ஆனால் தகுதியானவர் பத்திரிகையை நடத்தவேண்டும் என்பதில் மிகுந்த அக்கறை,

ஒருமுறை ஒரு இளைஞர் தாம் ஒரு பத்திரிகை நடத்தத்தப்போவதாகவும் அதற்கு விடயதானம் செய்யவேண்டும் எனக் கோரி அவர் முன் வந்து நின்றார்.

இருபது வயது மதிக்கத்தக்க அந்த வாலிபரை நோக்கி பத்திரிகையின் நோக்கம் அதை நடத்தும் குவினரின் தன்மை மூலதனம் பின்னணிஎன்னும் விடயங்களை உலவினேன். நாட்டில் பிரசித்திபெற்று வரும் காட்சியின் பெயரை பக்கபலமாகக் கொண்டு படிப்பிலே அக்கறையில்லாத ஒரு வாலிபர் வருவதைப் பற்றிய யாதும் சிந்தியாது உணர்ச்சி என்பதையே மூலதனமாக்கிக் கொண்டு தமிழ்த்தாயைச் சிங்காசனமேற்றும் ஒரு முயற்சிதான் அது என்பதை அறிந்தேன். அவரிடம் கர்ச்சனை (புதுமைப்பித்தன்) கனகாம்பரம் (கு. ப. ரா) பொழுது போக்கு (தி.ஜ.ர) நடைச்சித்திரம் (ப.ரா) ஏட்டிக்குப் போட்டி (கல்கி) இதயஒலி (டி. கே. சி) தமிழ்ச்சுடர் மணிகள் (வையாபுரிப் பிள்ளை) உலகம் சுற்றிய தமிழன் (ஏ. கே. செட்டியார்) உல்லாச வேளை (எஸ்.வி.வி) கண்டதும் கேட்டதும் (சாமிநாதையர்) தமிழ்த்தென்றல் (திர.வி.க) ஜனனி (லா.க.ரா) என்று பல நூல்களைக் கேட்டேன், ஏமாந்தேன்.

இவையாவும் நூல்களா? படிக்க வேண்டிய சரக்குகளா? என்று கேட்டார்.

அவரை நொந்து என்னபயன்?

மூல நூல்களைப் படிக்க அறிமுகம் செய்ய ஏற்ற விமர்சன முயற்சிகள் ஏதும் நடந்திருக்கிறதா? ஒன்றுமேயில்லை. ஆகவே புதிதாகப் படைப்பதைப் போல வேறுபல புதிய நூல்களை மக்கள்

படிக்கும் வண்ணம் ரசனைஉணர்வுடன் முன்னர்வம் ஏற்பட நாம் எழுத பேசவேண்டும். என்னார்.

இது புதிதாகப் பத்திரிகைகள் ஆரம்பிப்பவர்கள் எழுதுபவர் களுக்கான அறிவுரை அவர் இரசிகமணியான பின்னணி.

முதலில் ஏராளமாகப் படியுங்கள் சொற்பமாக எழுதுங்கள் இதனை அடிக்கடி சொல்லுவார் இந்த எண்ணம் தான் அவரை இரசிகமணியாக்கிற்று.

ஈழத்து எழுத்தென்றால் ஆர்வமாகப்படிப்பார். அது தன்னைச் சேர்ந்தவர்களல்லா தோரது படைப்பாக இருந்தாலுந் நன்றாக இருந்தால் வாய்விட்டுப் பாராட்டுவார். சபைகளிலே பெயர் சொல்லி வாழ்த்துவார். இந்தப் பண்புதான் அவர் வளர்த்த தமிழின் இதயமாக மலர்ந்திருந்தது.

1965ஆம் ஆண்டுகளின் முற் கூறுகளில் ஒருநாள் றிகல் தியேட்டரில் அன்று புதியதொரு திரைப்படம் திரையிடப்படவுள்ளது 4.45க்கு ஒரு காட்சி உண்டு. முனியப்பர் கோயில் அரசமரத்தினடியில் நான் யாழ்ப்பாணன் ஜேக்கப் இரசிகமணி அமர்ந்திருக்கிறோம். எங்களுக்குப் படம் பார்க்கும் நோக்கம் முக்கால் மணித்தியாலங்கள் இருக்கின்றன இரசிகமணி படம் புரிகிறதோ இல்லையோ? ஒரு ஆ. லிப் படம் தவறிவிடார், பல சமயங்களில் அவை பற்றியும் பாராட்டத்

தெட்டங்கி மற்றவர்களையும் பார்க்கச் செய்துவிடுவார்.

திடீரெனச் சொன்னார் இந்த முற்போக்குக் காரர்கள் யதார்த்தம் மண்வாசனை என்று சொல்லி இலக்கியமரபுகளையும் சொற்களையும் மீறி எழுதித் தவறான பாதைக்கு ஈழத்து இலக்கியத்தைத் திசை திருப்புகிறார்கள். மொழியோ கொச்சை. இப்படியே விட்டால் “மெல்லத் தமிழினிச் சாகும்” இதற்கு மாறாக நாம் ஒரு எழுத்துப்பாசறையை உருவாக்கவேண்டும். என்னுடைய நண்பன் எஸ்பொவின் பல படைப்புகளை நான் வீட்டுக்கு எடுத்துச் செல்வதில்லை தெரியுமா; அவை பண்பாட்டுக்கு மாறானவை. ஆபாசமானவை. அவை சிறந்த இலக்கியமாக இருக்கலாம். ஆனால் அதனை விசால மனத்துடனும், இலக்கிய உணர்வுடனும் ஏற்றுக் கொள்கிற அளவிற்கு வாசகர்களின் உள்ளம் விரிவடைந்திருக்கவில்லை. இவற்றைப் படிப்பதன் மூலம் அவர்கள் உள்ளம் விரிவடைவதற்குப் பதிலாக கூம்பியும் போய் விடலாம். இலக்கியங்களில் கரு, உரு, தொனி-களின் பரிசோதனை முயற்சிகள் பல சமயம் சமூகத்திற்கு கெடுதல் செய்து விடலாம். எனவே எல்லாவற்றிலும் நிதானம் வேண்டும். எழுத்தாளர்களுக்கும் இது பற்றிக் சிந்திக்கச் செய்ய வேண்டும். இதற்கு ஒரு அமைப்பு அத்தியாவசியம் என்றார்.

அன்று பிள்ளையார் சுழி போடப்பட்ட எழுத்தாளர்

அமைப்புத்தான் - யாழ். இலக்கிய வட்டம் இன்று வெள்ளி விழாவையும் கண்டுவிட்டது மட்டுமல்ல எல்லா மட்ட எழுத்துலகினரையும் கவர்ந்துள்ள கௌரவமான அமைப்பாகவும் விளங்குகிறது.

ஒருநாள் பேச்சோடு பேச்சாக 'சில எழுத்தாளர்கள் தங்களுக்குத் தாங்களே முத்திரை குத்திக் கொண்டு எழுதி, அதனை தாங்களே விமர்சனப் போர்வையில் பாராட்டிக் கொள்கிறார்களே. இப்படி நாங்கள் செய்யாததால் பல இடங்களில் எங்கள் முயற்சிகள் பற்றி குறைவான கண்ணோட்டம் காட்டப்படுகிறதே .. இந்த நிலையை நீடிக்க விடலாமா? ..' என்று கேட்டேன்.

'அட .. சொக்கா... இந்தப் பாராட்டுகளையெல்லாம் அவர்களே அவசரம் அவசரமாக ஒரு வருக்கொருவர்; மறுத்தெழுதும் காலம் விரைவில் வரப்போகிறது பார். அவர்களின் தலைமைகள் படித்தவர்கள் .. அடிப்படையில் பண்பாளர்கள் .. அவர்களால் இந்த நிலையில் அதிக காலம் நீடித்து நிற்க அவர்கள் வரும்பினால்கூட முடியாது போகும். நீ இருந்து பார் ஒரு உதாரணம் சொல்றேன். கண்ணதாசன் தி. மு. க. வில் இருந்தபோது அவனால் எதனையும் சுதந்திரமாக எழுத முடியவில்லை. பெயரும் எடுக்க முடியவில்லை. நாத்திகவாதத்திற்காக அவன் கற்ற நூல்கள் அவன் தி. மு. க. வை விட்டு விலகிய பின் அவன்

வளர்ச்சிக்கு உதவியது. அவனது அர்த்தமுள்ள இந்துமதம் முருகன் பற்றிய பாடல்களை அவனால் அன்று எழுதியிருக்க முடியுமா? ஆன்மீகச் சுதந்திரம்தான் உண்மையில் எழுத்துக்குப் பலம்' என்றார்.

ஒரு நாள் இருவரும் கூட்டத்திற்குப் போயிருந்தோம். இருவருமே பேச்சாளர்கள். கூட்டத்திற்குத் தலைமை வகித்தவருக்கு என் பேச்சு காட்டமாக இருந்திருக்க வேண்டும். ஆனால், முக்கிய பேச்சாளரான இரசிகமணியோ தனது பேச்சின்போது அதனைச் சிலாகித்தும், தனது பேச்சிற்கு எடுகளாகவும் தொட்டுப் பேசியது தலைவருக்கு மேலும் கவலையைக் கொடுக்க ஆரம்பித்துவிட்டது. இரசிகமணி பேசி முடிந்ததும், எனது பேச்சிற்குப் பதில் சொல்ல வழியற்றவராய் 'நீங்கள் வேலையற்ற பட்டதாரிகளின் பேச்சிற்கு முக்கியத்துவம் அளிக்கத் தேவையில்லை' என்று தலைவர் சிலவார்த்தைகளுடன் தனது இறுதி உரையை முடித்துக் கொண்டார். (அப்போது நான் வேலைதேடும் பட்டதாரி ஆனால் கைநிறைய சம்பாதிக்கும் தனியார்கல்லுரி ஆசிரியன்)

எனவே, கூட்டம் முடிந்ததும் தலைமையேற்றிருந்தவரிடம் வாதித்தார். 'செம்பியன் என்ன வேலையற்றவனா?...' என்று தலைவர் ஏதோ மறுப்பாக என் காதுல் விழாமல் சொல்லியிருக்கிறார். இரசிகமணியின் முகம் இரண்டு

கூட்டத்தால் திரும்பும் வழியெல்லாம் 'எப்படியாவது நீ அரசாங்க உத்தியோகத்தினால்தான் இவங்களுக்குப் பாடம் படிப்பிக்க வேண்டும்' என்று புலம்பத் தொடங்கிவிட்டார்

அந்த மாத இறுதியில் ஒரு நாள் காலை என் வீட்டில் என் படுக்கைக்கு அருகிலிருந்து என்னைத் தட்டியெழுப்பிக் கொண்டிருக்கிறார். விழித்துப் பார்க்கிறேன் அவர்!

அவமானத்தாலும் பதட்டத்தாலும் எழும்பித் தடுமாற 'ஒண்டிமிச்சை நீ பேசாமப்படு. நான் இப்ப பாடசாலைக்குப் போக பஸ் எடுக்க வேண்டும். இதைக் கொடுத்துவிட்டுப் போகத்தான் வந்தனான். வாறன்!' என்று கூறிவிட்டு வெளியேறினார்.

'ஏன் இந்த மனுசன் இப்படி வந்திட்டுப் போகிறது?' என்று கவரைப் பிரிக்கிறேன். இருநூறு ரூபாய்களுக்கான நோட்டுக்கள். எனக்கு ஒன்றுமே புரியவில்லை

காலையில் குரும்பசிட்டியிலிருந்து ஐப்பசி சந்திக்கு வந்து அங்கிருந்து பஸ் பிடித்து மல்லாகம் போய்ப் படிப்பிக்கிறவர், யாழ்ப்பாணம் வந்து, பிறகு மல்லாகம் போறதென்றால்...?

இப்பொழுது எனக்கு ரூபா 200/- என்னால் அவசரம்?

அன்று மாலை வழக்கம்போல மீண்டும் யாழ்ப்பாணம் வருகிறார். நானும் சந்திக்கிறேன்.

இந்த இருநூறு ரூபா மர்மம் என்ன?

'டேய் சொக்கா எழுதுகிறவன் காசு பணம் .. அரிசி .. எண்டு கவலைப்பட்டுக்கொண்டிருக்கக் கூடாது .. அது அன் ?

'அதுசரி நான் காசுக்கு கஸ்டப்படுறதா ஆர் சொன்னது ?'

'உன்ர பிறைவேட் பாடசாலையில் விடுமுறைக்குச் சம்பளமில்லையாமே .. உங்களுக்குத்தான் இப்ப விடுமுறையே அப்படித்தான் அவன் அண்டைக்குச் சொன்னான் .. ?

என்னை அவமானப்படுத்த அன்றைய கூட்டத் தலைவர் இப்படி ஏதோ பேசிக்குழப்பி விட்டிருக்கிறார்.

எனக்கோ இரசிகமணியின் செயலால் கண்கள் கலங்கிவிட்டன என்ன கருணை, ஆதரவு. அரவணைப்பு.

ஒரு ஈழத்தமிழ் எழுத்தாளனுக்கு நேர்ந்த துன்பம் என்று கேள்விப்பட்ட விநாடியே, அது உண்மையா, பொய்யா என்று விசாரிக்கக்கூட இல்லாமல் உதவ வந்த த அந்த இதயம் - அது தான் இரசிகமணியின் இதயம் ..

இறுதிக் காலங்களில் அவருக்கு ஒரு கவலை மாறாதகவலை. அந்தக் கவலையோடுதான் அவர் மறைந்தார்.



அமரர் கைலாசபதிக்கு இர சிகமணியின் விமர்சனங்க ா பிடிப் பதில்லை. அவற்றில் அறிவின் ஆழத்திற்குப் பதிலாக வெறும் இரசனையின் பிரமிப்பே இருப்ப தாகச் கருத்துக் கொண்டிருந் தார். பட்டியல் விமர்சகர் என் றும் கேலியாக எழுதிப் பேசி வந்தார் சில விமர்சனக் கட்டு ரையில் இரசிகமணியை தரக் குறைவான அடைமொழிகளா லும் அழைத்திருந்தார். இரசிக மணிக்கோ க. கையிலைப் பற்றி அபார மதிப்பு. பெருமை.

'கைலாசால் ஈழத்து இலக் கிய உலகம் தமிழகத்தில்கூட தலை நிமிர்ந்து ந -மாட முடி கிறது ?

கைலாசுக்குத்தான் என்னைப் ப்டிக்கவில்லை. ஏனென்றால் அவ னுடைய தரத்திற்கு நான் அழுத வில்லையாம். நான் இராமருக்கு உதவுகிற அணிப்பிள்ளை அஞ் சாம் வகுப்புக்கு தமிழ் படிப்பிக் கிற வாத்தியார் பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை ஐயா அவர் கள் வழிவந்தவன் ஆதலால் என் எழுத்தும் இந்த மட்டத்துக்குள்ள தான் வியாபிக்க முடியும், ஆனால் கைலாசோ லண்டன், பர்மிங்காம் எல்லாம் சென்று ஆய்வுக் கட்டு ரைகள் எப்டடி எழுதுவது என்று சுற்று வந்த கலாநிதி ஆங்கிலம் தமிழ் இலத்தீன் என பலமொழி அறிஞன் அப்படிப்பட்ட அறிஞன் எனது இந்த நாட்சனில் என்னை வந்து பார்த்தான் எண்டால் நான் இன்னும் கொஞ்சநாளேக்கு இருப்பேன்.

நான் அப்போது க. கையன் னைக்கு எதிர்முகாமில் இருந்த தாலும் அடர் உயர் பதவியை வகித்து வந்ததாலும் என் நெருங் கிய நண்பரான கைலாசை சந் திக்கவில்லை. ஆனால் அதற்குப் பெருத்தமான சில எழுத்தா ளர்களை ஒரு மாத எழுத்தா ளரை அண்டி இரசிகமணியின் கோரிக்கையைச் சொல்லி இரு பெரு ஆத்மாக்களைச் சந்திக்க வைக்கும்படி கேட்டேன் முயற்சி பலனளிக்கவில்லை.

இரசிகமணி நிராசையுடன் மறைந்தார்.

அவர் மறைந்து பல ஆண்டு களின் பின் க. கையன்னாவை பழைய நட்புரிமையுடனும், நன் ருக் ஒருவனை ஒருவர் புரிந்து கொண்ட தோழமை உணர்வு டனும் சந்தித்துப் பேச முடிந்த போது இரசிகமணியின் கடைசி விருப்பத்தைக் கூறினேன்.

நீங்கள் நம்பினால் நம்புங்கள்.

க. கையன்னாவின் விழியிலி ருந்து கண்ணீர் அருவியெனச் சொரிந்தது.

சில டீ நேர மௌனங்களின் பின், நாக்கு தளதளக்க கூறினார்.

'செம்பியன் மாணவனாக முதலில் உம்மைப் பல்கலைக்கழ கத்தில் சந்தித்தநான் இடையில் பிரிந்ததால், இரசிகமணி போன்ற நல்ல இலக்கிய இதயங்களின் அன்பைப் பெற்றனுபவிக்கும் பாக்கியத்தை இழந்துவிட்டேன். எல்லாவற்றிற்கும் மேலாக நல்ல மனிதர்களை .. நல்ல நண்பர் களை '

## கனவு

இரசிகமணி கனக. செந்திநாதன்

வன்னிக் காட்டில் முன்னோர் நாள் வழியும் தவறிச் சென்றுவிட்டோன்

வெள்ளை முயலின் குட்டிகளும் விளையா டிடலாம் என்றனவே

புள்ளி மாலின் கன்றுகளும் துள்ளித் துள்ளி ஓடியனவே

யானைக் குட்டி முதுகின்மேல் ஏறிக் குரங்கு ஆடியதே

கன்னங்கரிய கரடியனார் கண்ணைத் தோண்ட வந்தாரே

அம்மா என்றே அலறி விட்டேன் சும்மா கனவு படு என்றாள்.

புதுமைப் படப்பிடிப்பிற்கு

★ பாலா போட்டோ ★

**PALA PHOTO**

யாழ் வீதி, அச்சுவேலி

- ★ ஊர்மனை அல்லது வெளிப்புறப் படப்பிடிப்பிற்கு
- ★ கண்கவர் கலர் அல்லது கறுப்பு வெள்ளை அல்லது தனிரக நிறமூட்டப்பட்ட “ரோன்” கலரில் சகல புகைப்படத் தேவைகளையும் குறுகிய காலத்தில் பூர்த்தி செய்திட
- ★ சகல படங்களையும் விரும்பிய அளவில் பெருதாக்கி, கவர்ச்சியாக பிரேம் போட்டுக் கொள்ள
- ★ எடுத்த படச் சுருள்களை குறுகிய காலத்தில் கொம்பியூட்டர் முறையில் பிரதிகளாகப் பெற்றுக் கொள்ள

**பாலா போட்டோ**

**அச்சுவேலி**

**தாண்டவம்**

- திருமதி. இந்திரா இரவீந்திரன் -

வெட்ட வெளிக் கொட்ட கையில் ஒற்றைச் சுடரொன்று நலையத்துத் தலையாயத்து, தோற்றுப் போய் சாய்ந்துவிட்ட நேரம்!

‘ஓ’ வென்ற இரைச்சலுடன் கூரையையும் பெயர்த்தெடுத்து, வானிற்கு வழிகாட்டும் திமிர் பிடித்த காற்று! - ஒற்றைக்கூரையின் கீழ் தொங்கிக் கிடந்துருந்த சுறுகத் தட்டிகளை அடித்து, அடித்து அறுத்து விழுத்திவிட்ட செருக்கு!

மழைத் துளிகள் சீரான விசை மல்களாய், வெடிப்புக் கோலமிட்ட ‘சீமென்ட்’ தரையை மலிக்கவைக்கும் அவசரம்!

காற்று! மழை! போட்டியிட்டுப் போட்டியிட்டு எக்காசம்!

சுஸ்வரியோ இன்னமும் அசைவற்றுப் படுக்கையில்தான்!

கும்பிருட்டில்.. இயற்கையின் தாண்டவம் அவாளுக்கிப்போ சிறியதுதான்! அவளைச் சுற்றிச் சில பின்னங்கள் முக்கடைத்த முன்கலுடன் ஓரமாய் கிடந்துருளும் நாகராணி! சேலைக்குள் காலை விட்டு, உடலைக் குறுக்கி இவளுள் அணைந்து கொள்ளும் முகுந்தன்! மழையின் விசிறலில் ஒதுங்கி யொதுங்கி சலிப்படைந்து எழுந்திருக்கும் சிவராணி! தலையணைக்குப் போரிட்டுக் களைத்து விழுந்திருக்கும் காந்தாராணி!

இவள் மட்டும் நட்புநடுவில் கால்களைச் சற்றே பரப்பி, கைகளைத் தலைக்குக் கீழ் மடக்கி முகட்டைப் பார்த்தபடி தாண்டவமாடி முடிந்த சுஸ்வரியாய்!

“அம்மா, மிகையாய் சாகக் கெல்லாம் விசிறலுக்கு நலையுது!” சிவராணியின் நித்திரைக் கலக்க வேதனை!

“ம்... நளையட்டும்”

“பாயெல்லாம் நளையுது தட்டிகளைக் கட்டுவமே?”

“ம்... தட்டிக்கூடும் கிடக்கட்டும்”

சிறிது நேர மௌனத்தின் முடிவில் மெல்லிய விசம்பல் ஒலி! சிவராணி அழுகிறாள்!

“சிவா, ஏனிப்ப .. ஏனிப்ப ..” கேட்டு முடியமுன் ஈஸ்வரியும் நாத்தடுக்கி உள்ளுக்குள் அரற்றுகிறாள்!

விசம்பல் உறைகிறது!

“தோட்டமெல்லாம் வெள்ளம் போலே! காவல் கொட்டில் சரிஞ்சிருக்கும்!”

“எல்லாமிருக்கட்டும் நீயிப்ப படுத்துக்கொள்”

“இல்லை , விளக்கொருக்கால் ஏத்தவேணும்”

“எதுக்கடி விளக்கு இப்ப?” ஈஸ்வரியையும் மீறி ஒரு சிடுகிடுப்பு!

“அப்பாவின்ரை படமொண்டு, ஓடியல் மூட்டைகளுக்கிடையில செருகினானை...” சிவராணி முடிக்கத் தைரியமின்றி மெதுமெதுவாய் இழுக்கிறாள்.

“அதுவும்... நனை” ஈஸ்வரி இப்போ முடிக்க மனமின்றித் தவிக்கிறாள்!

மழையின் விசிறலுக்கும் காற்றின் உந்துதலிற்கும் அருண்டுவிட்ட மூட்டையொன்று அடுக்கிலிருந்து உருண்டு விழுகிறது!

மழைத்துளிகளுக்கு மறையும் பிரயத்தனத்தில் ‘சரக் சர’ என்று ஒலியெழுப்பி உடலை அசைக்கும் ‘றம்போ’ நாய், ஈஸ்வரியின் தலைமாட்டில் அவஸ்தைப்படுகிறது!

தட்டி மறைப்புக்குள் ‘அறை என்ற இருட்டிற்குள் கூரையைக் கற்பித்து, அலுமினியப் பாத்திரங்களில் தம்பட்ட மடிக்கும் மழைத்துளிகள்!

மண்கவரை பக்குவமாய்க் கரைத்து வழிக்கும் நீரின் திறன் பற்றி நித்திரையிலும் நினைத்துக் கொண்டு புரளும் காந்தாராணியால் மழையின் விசிறலையும் குளிரையும் தாங்கமுடியாத தவிப்பும் நடுக்கமும்!

‘சோ’ வென்று பேரிரைச்சல்? ‘சடசட’ வென்ற அட்டகாசமான ஒசையுடன் தொழுவத்து மாடுகளின் அபாய அலறல்!

“அம்மா ” சிவராணி துட்டத்தடுக்கி எழுந்துவிட்டாள்.

“தொழுவத்து மேற்காலே நின்ற சாய்ந்த தேக்கு சரிஞ்சு போச்சது போலே”

“ம்...?” ஈஸ்வரியின் முன்கல்! தலைமாட்டில் கிடந்த ‘ரோச்’ ஐ தட்டியெடுத்த வேகத்தில் சுவரில் தொங்கிய சாக்கை இழுத்து தலையில் போர்த்திக் கொண்டு படியிறங்கி சிவராணி ஓடுகிறாள்!

ஈஸ்வரி படுக்கையில் எழுந்திருந்து இருளைத் துழாவுகிறாள்! தூரத்தில் சிவராணியின் ‘ரோச்’ ஒளியின்புள்ளி அசைவகள்! கருத்தரித்த ராமாயியின் வேதனை அலறலைத் தொடர்ந்து, ‘ரோச்’ வெளிச்சம் ஓடி வருகிறது!

“அம்மோய்! ராமாயிக்கு வயித் தலை அடிபட்டிட்டுது! தேக்கு, ஓரமாய்த்தான் சரிஞ்சிருக்கு. கொப்புத்தான் வயித்தலை அடிச்சிருக்கும்!” மனசில் தேங்கிய கவலையுடன் சிவராணி.

அலறல் குறைந்து தேய்கிறது!

‘அம்மாவுக்கு மனமென்ன... இரும்பாகிப் போச்சுதோ?’ சிவராணி போனவாரம் நடந்து முடிந்துவிட்ட மரண வீட்டை ஒருகணம் நினைத்தவாறே நெருப்புப் பெட்டியைத் தேடி, விளக்கை எற்றுகிறாள்.

‘போன செவ்வாயும் இப்படித்தான் விளக்குச் சுடர் நிலையின்றித் தவித்துக் கொண்டிருந்தது! நடுநிசியில் மழை இருளில் அம்மாவின் கால்மாட்டில், அப்பாவின் ஊறிஉப்பிய உயிரற்ற உடல் - கடைவாயில் நுரைதள்ளி கிருமிநாசினி மருந்து நாற்றத்தாடன்! நாகா அக்கா, காந்தார அக்கா, முகுந்தன், நான் எல்லாரும் அடக்கமுடியாத அழுகையுடன்! பகலெல்லாம் எங்க லோடை சண்டைபட்டு, அடிபட்ட அப்பாதான்! இண்டைக்கு மட்டுமில்லை, எத்தனையோ வரு

சங்களாய் காரணமில்லாமல் எங்களைக் கலக்கியடிச்ச அப்பாதான்! எங்களை மட்டுமில்லை — அம்மாவை, ஊராரை மனசு வருத்தின அப்பாதான்! எண்டாலும் அவர் செத்துப் போனார் எண்டு நினைக்க நினைக்க...? சின்ன வயசிலே பருத்தித்துறைத் துறை முகத்தடிக்குக் கூட்டிக்கொண்டு போய் வள்ளமேறி, மாக் கப்பலைச் சுற்றிக் காட்டினது முதல், போனவருசம் நான் ஒன்பதாம் வகுப்புப் படிக்கிறபோது எனக்குப் புதுச்சட்டை வாங்கித் தந்தது வரை எல்லா உபசாரமும் மனசிலே வந்து உலுக்குது! ஆனால்... ஆனால்... அம்மா மட்டும் பிடிச்ச வைச்ச பிள்ளையார் மாதிரி - ;

‘செத்த வீட்டுக்கு வந்த ஆட்கள் எல்லாரும் ஒப்பாரி வைத்த போதும், அம்மா மட்டும் மூளிச்சிலையாய்..’

சிவராணி அறைச் சுவரோடு சாய்ந்தபடி இருக்கிறாள். குளிரின் அவஸ்தையும், நிம்மதியற்ற நித்திரையும் விதம் விதமான முனக்களாய் படுக்கைகளிலிருந்து இடையிடையே வெளிப்படுகிறது.

“அம்மா, காவல் கொட்டிலுக்கை எள்ளுமூட்டை பத்து இருக்க; காற்றுக்கு நனைஞ்சுடுமோ? நடுவிலே இழுத்துப் போட்டால்...” சிவராணி நடுங்கும் வெளிச்சத்தில் ஈஸ்வரியின் கண்களைத் தேடுகிறாள்.

“வெகுப்பலிமெண்டால் போய் இழுத்துப் போடு” — மெதுவாக ஈஸ்வரி.

“நாகா அக்காவை துணைக்கு வரச் சொல்லுங்கோ”

“காவல் கொட்டிலுக்கு நான் வரமாட்டேன்” — படுக்கையில் கிடந்தவாறே அவசரமாய் நாகராணி!

“முருந்தா நீ...?”

“ம்... நான் மாட்டன்”

“காந்தாக்கா...?”

“காவல் கொட்டிலுக்கு மட்டும் வரச் சொல்லிக் கேளாதே”

திடும்மென்று ஈஸ்வரி எழும்புகிறாள்!

“ரோச்சைத் தா” — சிவராணியிடமிருந்து பிடுங்கிய ரோச்சுடன் புயலாய் நடக்கிறாள்.

“என்ன இது—?” சிவராணி அதிர்ச்சியுடன் அமைதிமீதாக இருக்கிறாள்.

தோட்ட வரப்புகளை உடைத்துப் பாயும் வெள்ளம் ஈஸ்வரியின் மனமும் இப்படித் தான்! தலையில் பொலுபொலு வென்று ஊறும் மழைத்துளிகளையும் பொருட்படுத்த முடியாத ஆவேசம்!

ரோச் ஒளி நகர்ந்து, நகர்ந்து மிளகாய் வரப்படியில் ஸ்தம்பித்து நிற்கிறது!

“இந்தான் அந்த இடம்? இரவிரவாய் காவல் கொட்டிலுக்குள்ளேயிருந்து அருந்தியிருந்த கிருமிதாசிவி, நுரைநுரையாய் கடைவாயில் தள் நீயிருக்க, இரண்டு கைகளையும் விரித்து பிரமாண்ட பிரேதமாய் அவர் விழுந்து கிடந்த இம்!

‘ரோச்’ ஒளி தள்ளாடித் தள்ளாடி நகர்கிறது! காவல் கொட்டிலின் வடக்கு மூலக்கம்பு பொறிந்து கிடக்கிறது! என்ன மூட்டைகளை அணமித்த ஈஸ்வரி இயலாத முச்சிரைப்புடன் நிலத்தில் குந்துகிறாள். பக்கத்தில், தின்னமும் அப்புறப்படுத்தப்படாத கிருமிநாசிவிப் போத்தல்!

‘ரோச்’ ஒளி அணைகிறது. இவள் தலையைப் பிடித்தபடி இருண்ட வானத்தைப் பார்க்கிறாள். நெஞ்சுக்குள் இத்தனை காலமும் திமிறி அட்டசுச்சம் பண்ணிக் கொண்டிருந்த ஏதோ ஒன்று இநயத்தைப் பிழிந்து, பிழிந்து ‘சக்கை’ ஆக்கிவிட்டிருக்கும் இந்தக் கணத்தில் அவளையும் மீறி, உடைத்துக்கொண்டு வரும் ஒலம்!

“ஓ...! என்றை ராசா...! போயிட்டிங்களோ? எனக்கினி யாரப்பா துணை? கடவுளே... கடவுளே... எப்பிடி எப்பிடி... போவீங்கள்... ஐயோ... நான் இனி எப்பிடி...” என்ன மூட்டையில் பலமாகத் தலையை மோதும் வேகத்துடன் வெறித்தாண்டவமாய் உச்சம் புலம்பல்.

“வயித்துப் பசிக்குன்னம் உடற்பசியைத் தீர்க்கிறது தான் முக்கியமெண்டு, உசிரைவாங்கிய நேரம்; என்னைத் தொடவே கூடாதென்னு நான் போட்ட கூச்சலுக்கு பத்து வருசமாய் வைராக்கியமாய் கட்டுப்பட்டு நடந்திட்டு, இப்ப என்னைப் பாவக்காரியாக்கிப் போட்டுக் போட்டிங்களே! கடவுளே... கடவுளே... நான் பாவிதான்... நான் பாவிதான் பத்து வருசமாய் என்றை கையால சேர்று போடாமல் சாப்பிட வைச்ச பாவிநான்!

நீங்கள் ஒரு புருஷனும் நடக்கேல்லையே எண்டதைப் பற்றி

யோசித்துக் கொண்டிருந்தேனே தவிர, நானொரு சிறந்த மனைவியாய் வாழ்ந்தேனா எண்டு யோசிக்காமலேயே இருந்திட்டேனே. நான் பாவிதான்.. நான்”

மரவள்ளிப் பாத்தியின் உயர்ந்த இறுக்கமான செம்மண் வரப்பொன்று சரிந்து, கரைந்து வெள்ளத்துடன் சிவப்பாகிறது!

இருபத்தியிரண்டு வருடத் தாம்பாத்தியச் சின்னமொன்று இன்னமும் வெட்டவெளிக் கொட்டகையில் எல்லோரையும் மறந்து துடித்துக் கொண்டிருக்கிறது!

## இலண்டன் பல்கலைக்கழகம் தமிழ்ச் சிறப்பு வகுப்பும் இலங்கை அறிஞரும்

இலண்டன் பல்கலைக் கழகத்தில் தமிழ்ச் சிறப்பு வகுப்பு. (Tamil Honours) நடைபெறுகின்றது. இதற்குக் காரணமானவர் யார்?

சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை அவர்களின் மகனான பிரான்ஸிஸ் கிங்ஸ்பரி அவர்களே ஆவார்.

இவர் 1873 — 1941ற்கும் இடையில் வாழ்ந்தவர். இவரது இயற்பெயர் அழகசுந்தரம் என்பதாகும். பங்களுர் ஆன்ம போதகக் கலாசாலை (United Theological college) யில் (1910 - 1919) பேராசிரியராக இருந்தவர்

சென்னைப் பல்கலைக் கழகத் தமிழகராதிக்குழுவுக்குத் (1924 - 1926) துணையாசிரியராக இருந்தவர் இலங்கைச் சர்வகலாசாலை விரிவுரையாளராக (1926 - 1936) இருந்தவர்

இவர் இயற்றிய நூல்கள், இராமன்கதை பாண்டவர் கதை, ஏசுவரலாறு, கடவுள் வாழ்த்துப்பா, அகப்பொருள் குறள் மனோன்மணி நாடகம் என்பனவாகும்.



# ஆண்மகன் தன்னை அடிமை கொண்டான்

கட்டிடும் வேட்டி உதுவல்ல வென்றென்றைக்  
கையிற் கொடுத்துக் கழற்றுவிப்பாள்  
முட்டொடு மூச்சிலும் தோய்த்து மினுக்கி  
முழுவதும் தட்டில் அடுக்கி வைப்பாள்

ஒட்ட எனது மயிரை நறுக்கென்றார்  
ஒப்பனை யாளருக் கேபணிப்பாள்  
பட்டை உடுத்தித் திருமண வீட்டுக்கோர்  
பாவையென் தென்னை நடத்திச் செல்வாள்.

பாட்டத்திற் பாயிற் படுத்துவிட்டால் தூக்கிப்  
பக்குவ மாகப் பருக்கிடுவாள்  
போட்ட குளிகையுள் போகவென்று நெஞ்சைப்  
பொற்கரம் கொண்டு தடவிடுவாள்.

சங்கக் கடையினிற் சாமான்கள் வாங்கிடச்  
சாக்கொடு பைதந்து ஒட்டிடுவாள்  
பங்கமுதச் சுமை பற்பல சேர்த்ததும்  
பச்சைப் பயறு குறைந்த தென்பாள்.

நல்ல மலிவென்று தேங்காய்கள் வாங்குவன்  
நாற்ற மெடுக்குதென் தேசிலுவாள்  
சொல்லிய வாறு கிழங்கவியும் என்பர்  
தூக்கி எறிவாள் மரத்ததென்று.

ஆறு மணிக் குமுன் வீடு வராவிடில்  
அங்கம் பதறித் துடித்திடுவாள்  
வேறு பிரித்த விழியிமை மூடிலள்  
மேல்வழி பார்த்த படியிருப்பாள்.

பாடுங் கவிதைகள் நான்மறப்பேனவள்  
பாடத்தில் வைத்துப் பிறகுரைப்பாள்  
கூடுங் கவிதைப் பொருளிலாத் தன்னன்பர்  
கூறுங் கவிதை எழுத வைப்பாள்.

நானுஞ் சமைக்க விடுவதில்லை என்றன்  
நாக்கினிற் கேற்றவை தான் படைப்பாள்  
தானறி வேனெனக் கேதுசரியெனைச்  
சற்றுஞ் சுதந்திரம் தான் கொடுக்காள்

பாதி கொடுத்தவள் பார்வதி யாளந்தப்  
பாதியையும் இவள் தான்பறித்தாள்  
ஆதர வன்புச் சிதை பிடித்தாளிந்த  
ஆண்மகன் தன்னை அடிமைகொண்டான்.

க. சச்சிதானந்தன்

விவசாய கிருமிநாசினிகள்  
உரப்பசளை வகைகள்  
சயிக்கிள் உதிரிப்பாகங்கள்  
இரும்பு வகைகள்  
சீமேந்து  
கோழித்தின்  
சாக்கு வகைகள்  
அனைத்தையும் ஒரே இடத்தில்  
பெற்றுக் கொள்ள சிறந்த இடம்  
**சபா றேட்ஸ் சென்ரர்**  
அச்சுவேலி

அறிமுக எழுத்தாளர்

# புதிய ஒளி

மாலீஸ்

கைலாசபதி அரங்கில் விரி வரைக்காக சென்று அமர்ந்ததும் அவள் பார்வை இயல்பாய் முன் வரிசையைப் பார்த்தது. அன்றும் அவன் அதே வரிசையில் அதே இடத்தில் அமர்ந்திருந்தான். அவன் சற்று திரும்பி இவள் பக்கமாய் பார்வையைத் திருப்பிய போது இவள் தன்னையறியாமல் தலை குனிந்தாள் ஓ... நான் எப்படி இப்படி அதுவும் கண்ணை தெரியாத அவன் என் பக்கமாய் பார்க்கும் போதெல்லாம் என் உள்ளத்தில் வெப்பமாய் .. ஓர் இன்ப ஊற்று.

பக்கத்தில் இருந்த தேவா வைப் பார்த்தாள். அவள் இவளைப் பார்த்து கண்ணடித்துச் சிரித்தாள். இருவரும் மணல் வீடு கட்டி விளையாடும் பருவத்தில் இருந்து இணைபிரியா நண்பி

கள். இதுவரை அந்த நட்புக்கு இடையூறு வந்ததில்லை இருவருமே அரசியல், நாட்டு நிர்வாகம், சினிமா, கலை, இலக்கியம் என்ற சகல விடயங்களிலும் கார சாரமாக விவாதிப்பார்கள். அது தத்தம் கருத்துக்களை வெளியிடும் களமாக இருந்ததேயொழிய இருவருக்கும் இடையில் பிரிவு வருவதற்கு காரணமாக அமைந்ததில்லை. இவர்கட்கு இடையில் இருக்கும் இந்த ஒற்றுமை சகல ருக்கும் பிரசித்தம் தேவா இருக்கும் இடத்தில் நிலாணி இருப்பாள். நிலாணி இருக்கும் இடத்தில் தேவா இருப்பாள் என்று சகலரும் எடை போட்டிருந்தார்கள். அதையிட்டு இருவருக்கும் பெருமைதான்.

“ஏன் நிலா நீ திவாகரில் அனுதாபம் உள்ளவன் என்று தான் முதலில் நினைத்தேன்.

ஆனால் நீ அவனை முழுக்க முழுக்க விரும்புகிறாய் போல் இருக்கு...” தேவா இழுத்தாள்.

“ஏன் அப்படி விரும்பினால் தவறு?” மனதிற்குள் நினைத்ததை நிலா வெளியில் சொல்ல வில்லை.

“அப்படி ஏன் நினைக்கிறாய்?”

“உன்னைப் பார்த்தாலே புரியவில்லையா? அவனின் பார்வை” அவனுக்கு எங்கை பார்வை இருக்கு. அவன் தலை உன் பக்கமாய் சாய்ந்தால் நீ குப்பென்று சிவப்பது எனக்குத் தெரியாதா?”

“ஓ இவர்கள் எல்லாம் கவனிக்கும் அளவிற்கு நான் மனதைப் பறி கொடுத்திருக்கிறேனா?” “அப்படி சொல்லாதே தேவா அவனுக்கு பார்வை மட்டும்தான் இல்லை. ஆனால் நம்மில் பலர் கண்ணிருந்தும் குருடர்களாய் அறிவிலிகளாய் எவ்வளவு எவ்வளவு கேவலமாய் நடக்கிறார்கள். சகலதையும் கொடுத்த ஆண்டவன் கண்களை மட்டுமே பறித்துவிட்டார்.”

“நான் இல்லை என்று சொல்லவில்லை நிலா. அவன் பாவம்தான். அரவணக்கப்பட வேண்டியவன் தான். ஆனால் நீ நினைப்பது நிறைவேறும் என்று நான் நினைக்கவில்லை. எதையுமே ஆரம்பத்திலேயே யதார்த்தமாய் சித்திக்க வேண்டும் பின்வரும் விளைவுகளை ஆராயாமல் நீ முடிவெடுப்பாயானால் நீயே உன் தலையில் கல்லைக் கட்டுவதுபோல் இருக்கும்”

“லெக்சர்” முடிந்தது வெளியில் வரும்போது கூட தேவாவின் வார்த்தைகள் காதில் ஒலித்துக் கொண்டிருந்தது. வழக்கமாய் அமரும் மரத்தடி பெஞ்சில் அமர்ந்தனர்.

“நிலா நான் சொன்னதை யிட்டு குறைநினைக்காதே. உன் நன்மைக்குத்தான் சொன்னேன்”

ஓ இவனைப்போல் ஏன் என்னாலும் தன்னலமாய் இருக்க முடியவில்லை. அவனின் கவர்ச்சியில் மயங்கிவிட்டேனா? அப்படி கூறமுடியாது. வீதியில் ஏன் கம்பசிலேயே எத்தனை அழகுள்ளவர்கள் இருந்தாலும் இப்படி மனதைக் கவருவதில்லையே! இவனுக்கு வாழ்வு கொடுப்பதால் மற்றவர்களால் போற்றப்படுவேன் என்று நினைக்கிறேனா? அவள் மனசு பல எண்ணங்களை அசைபோட்டுக் கொண்டிருந்தது.

அவர்கள் புறப்பட ஆரம்பிக்கும்போது திவாகர் ரவியுடன் அவர்களருகில் வந்தான். “நான் ‘புக்’ றிறேன் பண்ணிவிட்டு வாறன்” என்றளாறு ரவி நகர்ந்தான்.

“திவாகர் இப்படி வந்து அமருங்கோ. நிலா அவன் வெள்ளைக் கைப்பிடியைப் பிடித்து அவனை பெஞ்சிலே அமர வைத்

தான். நிச்சயமாய் இக்கைதடி அவனுக்கு இறுதி மட்டும் துணையிருக்கும். வெள்ளைப்பூண் போட்ட அத்தத்தடி அவனுக்கு காலம் பூராகவும் நண்பனாய் இருப்பான். திவாகர் இருக்கு மட்டும் அதுவும் அவனுடன் இருக்கு.

சிந்தித்தபடியே அவனையே பார்த்துக் கொண்டிருந்தான் நிலா. ஆரம்பத்தில் அவனை இப்படிப் பார்க்கவே வெட்கப்படுவான். அவனுக்கு கண் தெரியாது என்பதே கம்பிற்ரு வந்து பல நாட்களுக்கு பின்பே அறிந்தான். அதன் பின் அவள் அன்பு கூடியதே அன்றி குறையவில்லை.

“உங்களை ரொம்பநாளாய் ஒன்று கேட்கவேண்டும் என்று இருக்கிறேன். “கேட்கட்டுமா?” நிலா மெதுவாய் கேட்டாள்.

“கேளுங்கள் கொடுக்கப்படும்” திவாகர் நாடக பாணியில் கூறினான். அவனின் இந்த வேடிக்கைப் பேச்சும் கலையார்வமும் அவளை மிக மிக கவர்ந்தது. நாம் ஷெல் அடியால் வீட்டில் யன்னல் கண்ணாடி மட்டும் உடைந்தபோது எவ்வளவு துக்கமாய், வாறவர்கட்கு எல்லாம் அதையே சொல்லியபடி அதை மாற்றும் மட்டும் கவலையாய் இருந்தோம். ஆனால் இவனோ தன்னிலையே குறையை வைத்துக் கொண்டு இவ்வளவு சந்தோஷமாய் இருக்கிறான்.

உங்களுக்கு எப்படி இந்தக் கண் பார்வை போயிற்று?”

“சகலரும் கேட்கும் கேள்வி தான். கலவரத்தின்போது நான் கொழும்பில் நின்றனான். கடைகள் எல்லாம் தீப்பற்றியவுடன் நானும் அப்பாவும் வீதியால் ஓடிக்கொண்டிருக்கிறபோது கால் இடறி நான் நெருப்பின் அருகில் வீழ்ந்து மயங்கிவிட்டேன். நான் கடைசியில் கண்டது நெருப்புத்தான். அதன்பின் இப்போது எல்லாமே இருட்டு” அவன் குரல் கரகரத்தது.

“ஐ ஆம் சொறி திவாகர்” கண்கலங்கியவாறு நிலா சொன்னாள் “இனிமேல் நீங்க கவலைப்படாதேங்கோ திவாகர். கம்பிற்ரு வந்துவிட்டங்க. இனிமேல் இரு வருடத்தில் பட்டதாரியாகி விடுவீர்கள் உங்களுக்கு கலவரத்தால் கண்போயிற்று சிலருக்கு உயிரே போட்டுது. எப்பவும் எமக்கு இருக்கிறதைக் கொண்டு திருப்திப்பட வேண்டும் திவாகர்”

அதற்கு பின் நிலா அடிக்கடி திவாகரைச் சந்தித்துக் கொண்டாள் இது தேவாவிற்கு பிடிக்கவில்லை. இருவருக்கும் இடையில் முதன் முதலில் திவாகரினால் ஓர் பிரிவுச்சுவர் எழும்பியது. நிலாவிற்கு ஆச்சரியமாக இருந்தது. பாடசாலை மேடைகளில் எல்லாம் எவ்வளவு முற்போக்கான கருத்துக்களை வழங்கியுள்ள தேவா இங்கு நிஜ வாழ்க்கையில் அதை சகிக்க முடியாமல் விலகிப் போகிறாளே.

நாளடைவில் ரவியின் இடத்தில் நிலா இருந்து கொண்டு

திவாகருக்கு உதவியாக இருந்தாள். வளாகத்தில் அவர்கள் இருவரினதும் நெருக்கம் பிரபலமாய் ஆனது.

ஒருநாள் நிலாவின் அப்பா அவள் றுமிற்ரு வந்தார்.

“நிலா நான் கேள்விப்பட்டதெல்லாம் உண்மையா?” நீயாரோ கண்ணுதெரியாதபயனென்று...

“நிறுத்துங்கப்பா” இடைமறித்தாள் நிலா.

“யாருக்குக் கண் தெரியாது. உங்களுக்குத்தான் கண் தெரியாது. அவரை நான் கல்யாணம் செய்த பின் அவருக்கு கண் தெரியாவிட்டால் அவரை விட்டு விட்டு போய்விட முடியுமா? ஆவேசமாக கத்தினாள்.

“யோசித்துப் பாருங்கப்பா” அடக்கமுடியாமல் விக்கி விக்கி அழுதாள் நிலா.

இறுதியில் நிலாவின் அப்பா சம்மதித்தபோது அவளால் சந்தோசத்தை அடக்கமுடியவில்லை.

“உங்களை அப்பாவாக அடைய நான் கொடுத்து வைக்க வேண்டும்” அப்பாவை கட்டிப் பிடித்து முத்தமிட்டாள்.

மறுநாள் அப்பாவுடன் திவாகரைச் சந்தித்து அவரது சம்மதத்தை தெரிவித்தபோது அவன் கண்கள் கலங்க அவர் காலடியில் வீழ்ந்தான். அவர் அவன் தோளைப் பிசித்துத் தூக்கிய போது அவன் கண்களில் புதிய பிரகாசம் தோன்றுவதைப்போல் இருந்தது நிலானிக்கு.

**நவநாகரீக**  
**ஆண் பெண் இருபாலாருக்குமான**  
**சிகை அலங்கரிப்பாளர்கள்**  
**நியூ சிலிங்கோ**  
**சிகை அலங்கரிப்பு நிலையம்**  
**அச்சுவேலி**

## எங்கள் தமிழன்னை!

எங்கள் தமிழ் அன்னை — அவள்  
எங்கள் தமிழ் மூன்னை

பொதிகை மலைத் தென்றலுடன்  
கலந்து வந்தாள்  
பொங்கி வரும் அழகினிலே மிதந்து வந்தாள்  
மதுரையிலே சங்கம்மடி  
தவழ்ந்து வந்தாள் — மன்னர்  
மூவேந்தர் செங்கோலில் குடியிருந்தாள் — அவள்

எங்கள் தமிழ் அன்னை — அவள்  
எங்கள் தமிழ் மூன்னை!

இசையென்னும் நதியாக  
ஓடி வந்தாள்  
இயற் தமிழாக மேடையிலே ஓலித்து நின்றாள்  
குறளாகி உலகெங்கும்  
ஆள வந்தாள்  
கொற்றவளாம் கண்ணகியாய் நீதி கண்டாள்

எங்கள் தமிழ் அன்னை — அவள்  
எங்கள் தமிழ் மூன்னை!

கொடுமைக்கு எந்நாளும்  
எதிரி அவள் — நல்ல  
கொள்கைகளை உலகளித்த தலைவி அவள்  
இளமைக்குப் பொருள் கூறும்  
முருகு அவள் — எங்கள்  
இதயத்தில் கலந்து விட்ட  
உதிரம் அவள்

எங்கள் தமிழ் அன்னை — அவள்  
எங்கள் தமிழ் மூன்னை!

— நெடுந்தீவு லக்ஸ்மன்

## கண் திறக்கமாட்டேன்

எஸ். பி. கே.

பாண்டியன் பவனி செல்  
கிறான்.

பாவை ஒருத்தி கதவருகில்  
நின்று பார்க்கிறாள்.

மன்னன் வாழ்க! பொன்  
மேனிவண்ணன் வாழ்க! கொற்  
றம் வாழ்க! அவன் சுற்றம்  
வாழ்க! என எழும் வாழ்க்  
கொளிகள் அவன் செவிகளிலே  
தென் என ஒளிக் கும். அவனும்  
அவற்றை மறைமறைப்பான்.  
கொய்ச் சுவரிலே மேகம் எதி  
ரொளிக்கம் கொக்க வாழ்க்துரை  
கள் அவனை மகிழ்ச்சிக் கடலில்  
ஆழ்த்தும்.

மல்லிகை மலர்க் குவியலில்  
கிடக்கும் தாமரைபோல கோழி  
கள் மக்கியில் வெள் நின்றிடம்  
அமகை அவன் கண்டாடு என  
னலோ! ஓரக் கண்ணால் இவ  
னைப் பார்த்து அவன் உதடசைய  
பன்னகை பூத்ததாக கற்பனை  
செய்து செல்கிறாள் அவள அவள்

தான் நாணிச் சிவந்து மிதந்துச்  
சரம்போல் குழைகிறாள். அவள்  
அவனையே பார்த்து நிற்கிறாள்.  
தோழிகள் இவனையே பார்க்கின்  
றனர்.

மன்னனைச் சுமந்து செல்லும்  
யானை நெருங்கிவிட்டது. அவன்  
தான் என்ன பாடுபடுவான்.  
பாவம்.

ஓடிப் பறந்துகோக அவன்  
அருகில் அமர்ந்து கொள்ளலா  
மா .. நில் லங்கள் அங்கே  
நீங்கள் என் லிட்டைக் கடந்து  
போனால் என் நெஞ்சம் தாளாகு  
என்று அவனிடம் சொல்லிவிட  
லாமா .. என்றெல்லாம் எண்ணி  
தரையிலே காஸ்படாமல் காற்  
றிலே படபடத்ததுபோல் தத்த  
லித்தான் அப்பாவை.

அவனைத் தாங்கிய யானை  
இவனை வதைக்க நினைத்ததோ...  
மறைந்து நடந்தது; அவ்வீட்  
டைத் தாண்டி ஓ! வென்று அழு  
தாள்.



வேந்தன் வருகையறிந்து வீதிக்கு வந்து அவளிடம் காதல் வயப்பட்ட தலைவியை தோழியர் ஆளுக்கொரு கையாகப் பிடித்து மாலைபோலத் தூக்கிப் போய் கட்டிலில் கிடத்தினர்.

பிறையொத்த மருப்புடைய அந்த யானை அவனைத் தாங்கி என்னை நோக்கி வந்தபோது உருவத்தைப் போலவே அதன் உள்ளமும் பெரிது என்றல்லவா நினைத்தேன். என் எண்ணத் தைத் தவறுக்கி, என் உள்ளம் கவர்ந்தவனை வெகு தூரம் கொண்டு போய்விட்டதே. இதை எப்பிடியடி பொறுப் பேன்... என்று புலம்பினான்.

இனிமேலும் பேசாமல் இருந்தால் நிலைமை முற்றிவிடும் என்ற மூடிவுக்கு வந்தனர் தோழியர்.

என்னம்மா இது, முடவன் கொம்புத் தேனுக்கு ஆசைப்படுவதுபோல.. என ஒருத்தி சொன்னதும் சிரிக்காமோ வேண்டாமா என்று மற்றைய தோழியர் முடிவெடுக்க முன் னரே தலைவி சொன்னான்.

என்னை அவன் நினைக்கிறான். அவன் சிரித்த விழிகள் உணர்த்தின. அவனை நான் நினைக்கிறேன். துடிக்கும் இளமை அதை உணர்த்தும்... இப்போது சொல்லடி எது கொம்புத்தேன்...?

கேள்வியைக் கேட்டவள் ஓடி மறைந்தாள்.

மற்றவர்கள் மடியில் ஒரு கையும் தாடையில் ஒரு கையுமாக ஒருவரையொருவர் பார்த்துக் கொண்டனர்.

நிலாவைத் தா எனக் கேட்கும் சிறுமியல்ல நான். கண்ணுடையைக் கொடுத்து, இதோ பார், என்று விலையாட்டுக் காட்டினேன்.

இதைக் கேட்ட தோழியர் ஒவ்வொருவராக அகன்றனர்.

தலைவி தலியானான்.

எழுந்தாள், நடந்தாள், விழுந்தாள், கிடந்தாள்... சோர்வுற்றாள்.

இமைகள் விழிகளை மூடின. கைகள் நழுவித் தரையில் விழுந்தன. வளையல்கள் உடைந்து சிதறின, உடைந்த வளையல்கள் தலைவியின் நிலையைப் பார்த்துச் சிரித்தன.

திரும்பி வந்த தோழியர் அவளைப் பார்த்துத் திகைத்தனர்.

“என்னம்மா இது... பொழுது புலர்ந்தது. எழுந்திருங்கள்...”

விழிகளைத் திறவாமலே எழுந்திருந்தாள் வேல்விழியாள்.

“கண்களைத் திறவுங்களம்மா”

ஊ...கும்... என்றவள் ஒரு குழந்தையைப் போல கைகளை முன்னால் நீட்டினாள். எழுந்தாள்.

மீண்டும் விழிப் போனவளைத் தாங்கிப் பிடித்து கட்டிலில் கிடத்தினர் தோழியர்.

“ஏன்மமா கண்களை மூடிக்கொண்டீர்கள்? எங்கள் மேல்கோபமா?”

“இல்லை. இல்லை. அப்படியொன்றும் இல்லையடி... நேற்று மாலையில் என்னை ஏமாற்றிவிட்டுப் போன அவன் இரவு திரும்பி வந்தான் என்னிடம். இடது கையை இறுகப் பற்றினான். வளையல்கள் நொருங்கின. நீர்துளித்தன என் விழிகளைத் தன் துண்டினால் ஒற்றினான். ஆகா..”

ஆகா அவன் களுக்கென்று சிரித்தான்.

தரையிலே நொருங்கிக் கிடந்த வளையல்களைப் பார்த்து விட்ட தோழியரும் சிரித்தனர்.

அவன் கண் இமைகளைத் திறக்கவில்லை.

“தலையிழி நாண்மலைத் தாயே ஆவி களையினுமென் கணிதிறந்து காட்டேன் — வளைகொடுப்போம் வன்கண்ணன் தன்னொடும் வந்து என்கண் புகுந்தான் இரா”

அதற்காக கண்களை ஏன் மூடிக்கொள்கிறீர்கள்? திறவுங்களேன் அம்மா... ஒருத்தி சொன்னாள்.

போடி பைத்தியமே... என்னை ஏமாற்றிவிட்டுப் போன அவன், அதே யானையுடன் வந்து என் கண்களுக்குள்ளே புகுந்தான் நான் கண்களை மூடிக்கொண்டேன். கண்களைத் திறந்தால் போய்விடுவான் என்னைப் பிரிந்து மீண்டும் ஏங்கும் நிலை வந்துவிடும் எனக்கு... உயிரே போனாலும் நான் இமை திறக்க மாட்டேன்.. இது தெரிந்து கொண்டும் நீங்கள் என்னைத் தொல்லைப்படுத்துகிறீர்களே!

கண்களை மூடிக்கொண்டு வாயசைவு காட்டிய வனப்புக் கண்டு மெய்மறந்து நின்றனர் தோழியர்.

இக்கருத்தினை தன்னகத்தே கொண்டிருக்கும் இலக்கியப் பாடல் கவிச்சக்கரவர்த்தி கம்பன் இயற்றியது.

அடுத்த இதழில் .... ஔவையார் அருளிய

ஈசுரமலை....

எனும் கிடைத்தற்கரிய நூல் பிரசுரமாகின்றது

## திரு. கி. வ. ஜெகந்நாதன்

க. தி. சம்பந்தன்

திரு. கி. வா. ஜ. புகழ்த் தக்கவர். புகழ் அவரைத் தேடி வருகிறது.

சம்பத்து என்றதும் மனிகள் உலக போகங்களுக்கே இன்றியமையாத பொன் முதலியவைகளையே கருதுகிறார். அவற்றை மகான்கள் மதிப்பில்லை. அறியார் ரியல் பிணை எகையுள் அறிவு பொருள் செய்வதில்லை.

திருவருளே கண்ணாகக் உயிருக்கு உயிதி கரும் சம்பத்துத் தேடுவதையே மேலோர்கள் கருத்தாகக் கொள்வர்.

திரு. கி. வா. ஜ. அக்தகையவர். அஞ்சாமை, உளத்தூய்மை, அடக்கம், சினவாமை, தவம் முதலாகிய கெய்வ சம்பத்தை இடையீடின்றித் தேடுங்கருத்தும் முயற்சியுமுடையவர்.

அவர் சிறந்த பக்தர். மரணபயமில்லாதவர். அதைத் தடுக்கிறுத்தி வைக்க எண்ணுகிறார்.

களே என்று வாய்விட்டுச் சிரிப்பார். கொல்லங் கொடு நோயற்ற காலக்கிலும் மருந்தைக் கிண்டாதவர். அவருடைய மருந்துர் டாக்டரும் ஆன்ம நாயகனாகிய பரம கருணாநிதியே.

அவன் மகான்களைச் சாண்டைந்து கெளிந்தவர். மகான்களின் நிழல் எக்ககைய உயர்வுடையது, சுகந் தருவது. என்பவைகளையே நன்கு கெரிக்கவர்.

‘எல்லோரும் வாராங்கன்: சுகமிருக்கிறது பாராங்கன்’ என்று சார்ந்தவர்களையும் அழைக்கேகும் பெருவிருப்படையவர் லோர்.

திரு. கி. வா. ஜ. அறிஞர்: புகழ்த்தக்கவர்; கெய்வ சம்பத்துடையவர்; பக்தர்; அக்ஷர புருஷர்.

கல்வியும் அறிவும் சம்பந்தமுடையன. ஆனால் கல்வி வேறு; அறிவு முற்றிலும் வேறு.

இன்று சமுதாயத்தைக் கசக்கிப் பிழியுங் கருவியாகக் கல்வியைப் பயன்படுகின்றது. வஞ்சிக்கதிருட - சுயநலத்தை விருத்தி செய்ய உலகம் கல்வியின் நிழலை நாடி நிற்கிறது அதாவது இழிவாகிய சரீர சுகத்தை மையமாகக் கொண்டே அது பொருள் செய்யப்படுகிறது. கலியுக தர்மமும் இதுவே போலும்.

அறிவின் திசை வேறு. அது தருமாற நடந்தராதது சரி செய்வது. எல்லா உலகங்களிலும் அருவிக் கலந்து நின்று ஈரத்தருளுத் திருவருட் சக்தி போல அறிவு பிரபஞ்சத்தைக் காக்க ஆற்றுப் படுத்துவது அது ம. ஜன்மங்களின் தலப் பயன்.

திரு. கி. வா. ஜ. அறிஞர் கண்ட வாழ்வுடையவர். அவரால் பிறருக்கும் வாழ்வு சித்திக்கிறது.

புகழ் மிக மிக இனிப்பது; ஆயினும் பயங்கரமானது. துர்யோதனனை அவன் காலத்தவர் பலரும் வாயாரப் புகழ்ந்தார்கள் அவன் புகழ்க் கடலுட் கிடந்து திளைத்தவன். அந்தப் புகழே அவனையும் அவனைச் சார்ந்தவர்களையும், மற்றவர்களையும் கூட முற்றாக அழித்துவிட்டது.

தருமனையும் உலகம் புகழ்ந்தது. அந்தப் புகழ் தர்மத்தையும் அதைச் சரணடைந்தவர்களையும் காக்க உதவியது.

தருமன் புகழ்த்தக்கவன் அறத்தின் வழி நின்றவன். தருவருளின் வழி ம் அதுவே அந்த வழியிற் கால் வைத்தவர்கள் புகழை விரும்பாத விடத்தும் அது தானாகவே ஓடிவந்து சேருகிறது.

## புத்தெழிலுக்கு எழுதுங்கள்

படைப்பாளிகளிடமிருந்து

கவிதை, கவிதை, கட்டுரை

போன்ற படைப்புக்களை எதிர்பார்க்கின்றோம்.

புதிய எழுத்தாளர்களையும்

புத்தெழில் அறிமுகப்படுத்துகின்றது.

எனவே தயங்காமல் உங்கள் படைப்புக்களை அனுப்புங்கள்.

புத்தெழில் பற்றியும் எழுதுங்கள்

மாணவர்களின் ஆக்கங்களையும் வரவேற்கின்றோம்.

மு. திருஞானசேகரர்

புத்தெழில் ஆசிரியர்

அறிவொளி வீதி, புத்தூர்



புதுவைத் தமிழ்ச் சங்கம் நடத்திய

## தமிழறிவுப் போட்டி

### வினாவிடைகள்

- 1) தமிழென்று சொல்லுதல் தலைநிமிர்ந்து நில்லுதல்! என்று பாடியவர் யார்?  
நாமக்கல் வே. இராமலிங்கம்பிள்ளை
- 2) "தமிழிலே பேசுவேன் தமிழிலே எழுதுவேன் சிந்தனை செய்வதும் தமிழிலே செய்வன்" என்று கூறியவர் யார்?  
கம்பிரமணிய பாரதியன்
- 3) சரசுவதியந்தாதி, சடகோபரத்தந்தி, ஏரெழுபது திருக்கை வழக்கம் ஆகிய தமிழ்தூல்கள் யாரால் பாடப்பட்டன?  
கம்பர்
- 4) 'மதங்க குளாமணி' என்ற நாடக நூலை எழுதியவர் யார்?  
அந்நூலை முதலில் பதித்த தமிழ் அமைப்பு எது?  
1. விபுலானந்த அடிகள் 2. மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கம்
- 5) தமிழில் முதன்முதல் எழுந்த உரை நடைக்கதை எது? எழுதியவர் யார்?  
1. பரமார்த்த குருக்கை 2. வீரமாமுனிவர்
- 6) தமிழ்ச் சிறுகதையின் தந்தை எனப் போற்றப்படுபவர் யார்?  
வ. வே. கம்பிரமணியலயர்
- 7) சுழத்தில் 'சுதேச நாட்டியம்' என்ற பத்திரிகை யாரால் எந்த ஆண்டில் ஆரம்பிக்கப்பட்டது?  
1. கல்லடி வேலுபிள்ளை 2. 1902ம் ஆண்டு
- 8) தொல்காப்பியத்திற்கு உரை எழுதியவர்கள் அறுவர் அந்த அறுவர் பெயர்களும் எவை?  
பேராசிரியர், நச்சினர்க்கிணியன், இளம்பூரணர், சேனாவரையர், கல்லாடர், தெய்வக்கிணையர்

9) தெல்காப்பியப்பாக்கள் எத்தனை?  
1610 பாக்கள்

10) சென்னைச் சர்வகலாசாலை முதன்முதல் நடத்திய பி. ஏ. பரீட்சையில் சித்தியடைந்த யாழ்ப்பாணத்தவர் இருவர் யார்?  
சி. வை. தாமோதரம்பிள்ளை, வை. விசுவநாதம்பிள்ளை

11) இலங்கையில் யானைமீது வைத்து வலம் வரப்பட்ட தமிழறிஞர் நூல் எது? அந்த அறிஞர் யார்?  
1. கந்தபுராண தங்காண்ட உரை 2. பண்டிதமணி சி. கணபதிப்பிள்ளை

12) திரு. வி. கல்யாணசுந்தர முதலியாருக்கு ஆசிரியராக இருந்த யாழ்ப்பாணத்து அறிஞர் யார்?  
சதாவதாரி கதிரவேற்பிள்ளை

13) 'யாதும் ஊரே யாவரும் கேளிர்' என்று கூறிய சங்ககாலப் புலவர் யார்?  
கணியன் பூங்குன்றனார்

14) "முல்லைபுங் குறிஞ்சியும் முறமையிற்றிந்து நல்லியல் பழிந்து நடுங்குநு தயருநுத்துப்பாலையென்பதோர் படிவங்கொள்ளும்" இது எந்த நூலில் உள்ள ஒரு பாடல்?  
சிலப்பதிகாரம்

15) குண்டலகேசி எழுந்த காப்பியத்தை இயற்றியவர் யார்?  
நாதகுந்தனார் என்ற பெளத்தர்

16) 'குளாமணி' எனும் காப்பியத்தை இயற்றியவர் யார்? இது யாருடைய கதையை விளக்குகின்றது?  
1. தோலாமொழித்தேவர் 2. திவிட்டன்; விசையன் கதை

17) உறுப்பு புலவர் பாடிய சீரூப்புராணம் முகமது நபியின் வரலாறு முழுமையையுந் தராதபோது அதனைத் தொடர்ந்து 'சின்னஞ்சிறு' என்ற பெயரில் இன்னொருவரால் மிகுதிப் பகுதி பாடப்பட்டது. அவ்வாறு பாடியவர் யார்?  
பனி. அகமது மரைக்கார்

18) தமது கல்லறையில் 'ஒரு தமிழ் மாணவன்' எனப் பொறிக்கப்பட வேண்டும் என விரும்பிய ஆங்கில அறிஞர் யார்?  
ஜி. யூ. பேனர்

## புதுவைத் தமிழ்ச் சங்கம் நடாத்திய

மாணவர்களுக்கிடையிலான

### தமிழறிவுப் போட்டி முடிவுகள்

19) அந்த அறிஞர் தமிழ் நூல்கள் மூன்றை ஆங்கிலத்தில் மொழி பெயர்த்தார் அந்நூல்கள் எவை?

திருக்குறள், திருவாசகம், நாலடியார்

20) 'நல்லைக்குறவஞ்சி' நூலைப் பாடியவர் யார்?

சேனாதிபதி முதலியார்

21) இலங்கையில் 'மோகனாங்கி' என்ற நாவலை இயற்றியவர் யார்?

தி. த. சரவணமுத்துப்பிள்ளை (திருகோணமலை)

22) திருக்குறளுக்குக் குறவஞ்சி பாடியவர் யார்?

திரிகூடராசப்பக் கவிராயர்

23) நாவலர் பிள்ளைத் தமிழ் பாடியவர் யார்?

பண்டிதர் மு. கந்தையா

1) மதுரைத் தமிழ்ச் சங்கப் புலவருள் ஒருவராக இருந்த இலங்கைப் புலவர் பெயர் என்ன?

ஈழத்துப் பூதன்தேவனார்

25) ஈழநாட்டில் முதல் தோன்றிய சோதிடநூல் எது?

சரசோதி மாலை

அடுத்த இதழில்.....

ஈழத்துப் பிரபல எழுத்தாளர்,

**திருமதி கோகிலா மகேந்திரன்**

எழுதும்,

**தொடர்கதை ஆரம்பமாகின்றது.**

**வாசிக்கத் தவறாதீர்கள்.**

**1ம் இடம் (தங்கப் பதக்கம்)**

செல்வி மதனசொருபா சிவசுந்தரசர்மா  
(உருத்திரபுரம் மகாவித்தியாலயம் கிளிநொச்சி)

**2ம் இடம்**

செல்வி நிரஞ்சன குமாரதாசன்  
(வேம்படி மகளிர் கல்லூரி, யாழ்ப்பாணம்)

**3ம் இடம்**

செல்வன் இராஜரட்ணம் குகானந்தன்  
(யாழ். இந்துக் கல்லூரி)

**பத்து மேலதிக தெரிவுகள்**

1) செல்வி சி. சியாமினி

(இடைக்காடு மகாவித்தியாலயம்)

2) செல்வி விஜயகுமாரி இராசரத்தினம்

(கோப்பாய் கிறிஸ்தவக் கல்லூரி)

3) செல்வி ச. இந்திரகுமாரி

(அச்சவேலி மகாவித்தியாலயம்)

4) வனஜா அப்புத்துரை

(ஸ்ரீ சோமஸ்கந்தக் கல்லூரி, புத்தூர்)

5) செல்வன் க. விஷ்ணுகோபி

(அச்சவேலி மகாவித்தியாலயம்)

6) செல்வி மாலினி சுந்தரலிங்கம்

(புனித தெரேசா மகளிர் கல்லூரி, அச்சவேலி)



- 7) செல்வி. செ. பேரானந்தகலாலோஜினி  
(இடைக்காடு மகாவித்தியாலயம்)
- 8) செல்வி ஸ்ரீ. ஸ்ரீவித்யா  
(கனகரத்தினம் மத்திய மகாவித்தியாலயம்,  
யாழ்ப்பாணம்)
- 9) செல்வன் சுப்பிரமணியம் திருவாதரன்  
(ஹாட்லிக் கல்லூரி, பருத்தித்துறை)
- 10) செல்வி ச. துஷ்யந்தி  
(யாழ். இந்து மகளிர் கல்லூரி)

1ம் பரிசான தங்கப் பதக்கம்

அன்பளிப்புச் செய்தவர்

அதிபர்

குகன் இன்ஸ்டிரியூட்  
அச்சுவேலி

புத்தெழில் சந்தா விபரம்

தனிப்பிரதி 5-00

வருட சந்தா 55-00

சாந்தா அனுப்பவேண்டிய முகவரி

மு: திருஞானசேகரம்

ஆசிரியர்

புத்தெழில்

அறிவொளி வீதி,

புத்தூர்.

## கைலாசபதி ஒரு தமிழ்க் கலைக் களஞ்சியம்

கலாநிதி பார்வதி கந்தசாமி

தமிழ் கூறும் நல்லுலகத்தின் பவித்திரத்தைப் பேணிக் காத்தவர் கைலாசபதி. சென்ற திக் கெல்லாம் கலைச் செல்வத்தைப் பரிந்து அலசி ஆராய்ந் அறிவார்வலர்க்கு வேண்டிய அமுதத்தை அள்ளித் தந்தவர். அவரது அறிவமுது தமிழ் மக்களுக்கு மட்டுமல்லாமல் சர்வதேச அறிவார்வலர்க்கும் பொதுவானது. கவிபோணியாப் பல்லைக் கழகத்து பேச்ளி வளாகத்தைச் சேர்ந்த பிரபல பேராசிரியரான ஜோஜ் ஹாட் கைலாசபதி பற்றிக் குறிப்பிடுகையில் 'கலைக்களஞ்சிய உள்ளம் கொண்ட முதல் தரமான அறிஞர்' எனப் பாராட்டியுள்ளார். மேலும் தன்னைச் சரியான வளமான ஆக்க இலக்கியப் பாதையில் இட்டுச் சென்றவர் எனக் கைலாஸ் பற்றி ஜோர்ஜ் ஹாட் கூறுவதிலிருந்து மேற்கு நாட்டு இலக்கிய பாரம்பரித்தி

லும் கைலாசபதியின் செல்வாக்கு உண்டு. என்பதை நாம் அறிந்து கொள்ளலாம். தமிழ் வீரகாவியத்தை உலகறியச் செய்தவர் கைலாசபதி.



'கைலாஸ்' என்று அனைவராலும் அன்பாக அழைக்கப்படும் கைலாசபதி தனியான சபாவம்

கொண்டவர் எளிமையான வாழ்க்கைமுறை தீட்சண்யமான எளிமையான தோற்றம் எளிமையாக எவருடனும் பழகும் சுபாவம் என்பனவற்றுக்குத் தன்னை உட்படுத்திக் கொண்டவர். நண்பர்களுக்கு உறுதுணைவன் பல்லைக் கழகத்துக் கூட்டிக் கழுவும் வேலை செய்பவனும் அவருடைய சினேகிதனும் இருப்பான். கடும்சொல் கூறுது நாகுக்காகக் காரியங்களைச் செய்து முடிப்பதில் சமர்த்தன். 'கைலாசபதி இன்று இருந்திருந்தால் இத்தனை விரிவுரையாளர்கள் பல்லைக் கழகத்திலிருந்து குடிபெயர்ந்திருக்கமாட்டார்கள். சக ஆசிரியர்களையும் நண்பராகக் குறுகிய காலப் பழக்கத்திலேயே ஆக்கி விடுவார். அவர்களை ஏதோ வகையிலான ஓர் இறுகிய பிடிக்குள் வைத்திருப்பார்' என்றெல்லாம் இன்று பலர் பேசுவதை நான் கேட்டிருக்கின்றேன் பகடிகள் பல சொல்லிக் குடும்பத்தையும் நண்பர்களையும் எந்தேரமும் குதூகலமாகவே இக்கச் செய்வார். அவரிடமிருந்து கற்றுக் கொண்ட பழக்கமாயிருக்கலாமோ என்று எண்ணத் தோன்றுகின்றது அவாது மனைவியிடமும் குழந்தைகளிடமும் காணப்படும் பகடிகள் அவர் தன்னைப் போலவே தான் இல்லாவிட்டாலும் குடும்பத்தைக் கவலையின்றி புத்துணர்ச்சியுடன் இருக்க வைத்துவிட்டார். அவர் ஒரு மாணவர் பரம்பரையையே உருவாக்கிச் சென்றுள்ளார். அவருடன் பேசும் யாருக்கும் அவரிடம் ஒரு

தனி மதிப்பு ஏற்படும். அவரிடம் அளவளாவிவிட்டுத் திரும்பிவரும் போது ஒருகலைக் கோவிலுட் பிரவேசித்துவிட்டு வந்த உணர்வுவரும் எதையாவது எழுதவேண்டும் வாசிக்கவேண்டும் என்ற ஒரு எண்ணம் வரு தனது மாணவர்களையும் இலக்கிய நண்பர்களையும் ஆக்க இலக்கிய சிருஷ்டிகளாகக் காணப்பெரவாக் கொண்டிருந்தார் அவரது எழுத்தும் அவரது தனியான சுபாவத்தைக் காட்டுவதாக இருந்தமை கண்டுகொண்டே தமிழ் ஒப்பியல் இலக்கியத்தின் முன்னோடியாகக் கைலாசபதியைத் தவிர வேறு எவரையும் கூறமுடியாது

இந்துக் கல்லூரியில் படிக்கத் தொடங்கியதும் கைலாசபதி மார்க்கிய சிந்தனாவாதியாகத் தன்னை வர்த்துக் கொண்டார். மார்க்கிஸ சிந்தனைப் போக்கில் வளர்ந்தமையால் தமிழ் இலக்கியத்திலும் புதிதான சூழ்நிலைத் தைச் செலுத்த முயன்றார். அந்தோ அற்பகம் எனச் சிலா கித்துப் பேசும் இலக்கிய விதந்துரைப்பு தூயவிமர்சனக் கலையாக மாறியது கைலாசபதியின் கைங்கரியக்கிளவையே என்றால் மிகையாகாது இலக்கியங்களை ஒப்பிட்டுப் பார்த்து அவற்றை விமர்சிப்பது கைலாசபதியால் தமிழுலகிற்கு அறிமுகமான ஒருகலை இருமகாகவிகள் கைலாசபதியின் ஒப்பியல் இலக்கிய சிருஷ்டி ஒப்பியற்கோட்பாடுகளைத் தமிழ் மாணாக்கரும் கற்கவேண்டும் என விழைந்து எழுதிய ஒப்பியல் இலக்கியம்

திறனாய்வுப் பிரச்சினைகள் போன்றவை. இன்று தமிழ்ப் பல்கலைக் கழக மாணவரின் பாடநூல்களாகவும் ஆய்வு நூல்களாகவும் உள்ளமை பலரும் அறிந்தே அவரிடம் ஓசிறிய அணிந்துரையோ அல்லது முகவரையோ வாங்குவதைப் பெறுபேறாகக் கொண்டனர் அடிக்காளர்கள் அணிந்துரை முகவுரை மலமாக கூடப்பெவிடயங்களைக் கூறிவிடுவார்

கைலாசபதி 'கற்றல் நன்றே சற்றல் நன்றே பிச்சை புகுனா கற்றல் நன்றே' என்பதைத் தாக மந்தி மாடக் கொண்டிருந்தார் ஒருமறை நானும் எனது கணவனு அவருடன் மண்ண மாத காலங்கள் கூட வாழும் பெயிற்றைப் பெற்றோம். அவரைச் சந்திக்க வந்து போகும் கண்பர்களை எல்லாம் சந்தித்துப் பேசி முடிக்கவிட்டு இரவு நேரங்களில் சினிமாவை இரண்டு மணிவரை வாசித்துக் கொண்டே இருப்பார் ஊர் அமைதியான அங்கு நோங்குகளை கலாசபதியின் சிந்தனை வளம் பெற்றதும் அவர்தம் சிந்தனைகளால் உலகம் வளம் பெற்றதும் காலையில் நித்தினாவிட்டு எழுந்ததும் தான் எழுதமுடித்த கட்டுரையை வாசித்துப் பார்க்குப் கூறுவார்.

'எப்படிக்க கட்டுரை இருக்கு' என்று வழமையாகவே மீசை மயிரைப் பிடுங்குயபடியே சிந்தனையில் ஆழ்ந்திருப்பார். தான் கற்றுக் கொண்டே இருந்தார்.

மாணவர்களையும் கற்கத் துண்டினர். நண்பர்களையும் கற்கத் துண்டினர். கைலாசபதி வாசிக்காத ஒரு துறையே இல்லை என்று கூடக் கூறலாம். அவர் ஒரு தமிழியல் அறிஞன் மாத்திரமல்ல பல்துறை அறிஞராவார். சமூகவியலை ஆழ்ந்து கற்றவர். அங்கில இலக்கியத் துறையில் அளவிறந்த ஈடுபாடு கொண்டவர் நுண்கலைகள் பற்றிய அறிவும் வாய்க்கப் பெற்றவர். ஒரு மறை 'கலைக்கோலம்' நிகழ்ச்சியில் 'மொழியியலும் இலக்கியமும்' பற்றிப் பேசும்படி என்னிடம் கூறிவிட்டார். அதற்கான உசாத்துணை நூல்களையும் அவரே கூறினர். இவர் மொழியியல் அறிஞரானது நான் வியந்தேன். வி கோ. சூரியநாராயண சாஸ்கிரியின் தமிழ் மொழியின் கொண்மை பற்றிய அகநிலைப் போக்கான கூற்றுக்கு எதிராக ஆகாங்கள் பல காட்டிப் புறநிலைப் போக்கில் நின்று வினக்கம் கொடுப்பதை 'அடியும் முடியும்' என்ற நூலில் காணமுடிகின்றது 'கைலாசபதி கற்பதைத் கொடர்ந்து கொண்டே இருந்தார். தன்னைச் சூழ உள்ளவற்றிலிருந்து தன் படிப்பைத் கொடர்ந்து கொண்டே இருந்தார்' எனச் சி.வி. சாஸ்திரி கூறுகிறார். பட விமர்சனம் என்றாலும் சுவாஸ்யமான திறனாய்வில் ஈடுபட்டு விடுவார். கருங்கக்கூறின் அவர் எல்லாவிதமான செயற்பாடுகளிலும் பங்குகொண்டார்.

கைலாஸ் தன்னை ஒரு மாக்ஸியவாதியாகவே வளர்த்துக் கொண்டார். தொடர்ந்தும் அவ்வாறே இறுதி மூச்சு வரை வாழ்ந்து வந்தார். தொழிலாளி, செம்பதாமை என்ற பத்திரிகைகளில் அம்பலத்தான், அபேதன், ஜனமகள், உதயன் என்ற புனை பெயர்களில் எழுதினார். அவர் புனைந்து கொண்ட பெயர்களே அவரது போக்கு, மக்களிடத்துக் கொண்ட ஈடுபாடுகளைக் காட்டுகின்றன தான் கடைப்பிடித்த கொள்கைகளை இறக்கும்வரை சிக்கெனப் பிடித்தார் என்பது அவருடன் அந்நியோன்னியமாகப் பழகியவர்களுக்குத் தெரியும். அவரது உள்ளத்தின் ஒரு சிறு மூலையில் கூடச் சமூக ஒடுக்கு முறைகளுக்குரிய அடிப்படைப் பாகுபாடு சாதி, வர்க்க ரூபங்களில் சலனத்தை ஏற்படுத்தவில்லை. வீட்டில் துப்பரவு செய்யும் அந்தோனியும் வெளியில் நட்புடன் பழகும் குழந்தை சாமியும் கைலாசின் உள்ளத்தில் சமமானவர்களே. மார்க்சிஸம் பேசும் சிலர் உள்ளொன்று புறமொன்று பேசுவர். ஆனால் கைலாசுபதி உள்ளார் மும். ஒரேவித போக்கையே விசுவாசமாகக் கடைப்பிடித்தார் என்பதை நான் நன்கு அறிவேன். இங்கிலாந்தில் படித்த காலத்தில் ஆசிய மாணவர்களை இணைத்து 'வெள்ளையர் கொள்கைக்கு' எதிராகப் பேர்மிங்காமிலேயே குரல் கொடுத்தார். யாழ் இந்தக் காலத்தில் படித்த காலத்தில் கார்த்திகேயனின் கற்பித்தல் தீண்டாமை ஒழிப்பு வெகுஜன இயக்

கத்தில் கைலாசுபதியை மிகுந்த ஈடுபாடு கொள்ள வைத்தது இரவில் நோட்டிசுகளைக் கூடத் தான் ஒட்டியதாகக் கூறுவார். இறப்பின் பின்பு கைலாசுபதியின் புகழ் பரந்து செல்வதற்கு அவர்தம் எச்சங்களே அடிப்படையானவை. 'பாரதியியல்' என்ற ஆய்வுப் பரப்பில் ஈடுபாடு கொண்டு தமிழியல் மாணவரை அத்துறையில் ஆர்விகள் செய்யத் தூண்டியுள்ளார். தமிழகத்து அறிஞரும் பாரதிய ஜனார்த்தங்களை உணர்ந்து ஆக்க இலக்கியங்களைப் படைப்பதற்கு உரமிட்டவர் கைலாசுபதியேதான் சென்ற நூற்றாண்டிலேயே உலகாவியப் பரந்துள்ளது. அதற்கான அடிப்படைகளுக்கான உந்துசக்தி கைலாசுபதியேதான் கைலாசுபதி இறந்து மார்ச்சி 6, 1988 உடன் அறு வருடங்களாகிவிட்டன தமிழ் மக்களின் பிரச்சினைகள் முன்னப்பப் பெற்ற காலகட்டத்தில் உரிய சிந்தனைவாதி ஒருவரை நாம் இழந்தது துர்ப்பாக்கியமே குறுகிய 49 வருட காலத்துள்ளே அவர் சாதித்த வற்றைவிட இன்னும் சிலகாலம் வாழ்ந்திருந்தால் அவர்தம் அனுபவ அடிப்படையிலான பெரும் பொக்கிஷங்களைப் படைத்திருக்க படைத்திருக்க கூடியவராக இருந்திருப்பார். கைலாசுபதி இன்று இல்லை. ஆனால் அவரது ஆக்கங்கள் இன்றைய பரம்பரையினரை சரியான பாதையில் எடுத்துச் செலக் கூடியவை. இன்றைய மாணாக்கர் அவற்றை ஊன்றிப் படிப்பது தபது ஈடுபற்றத்திற்கு அவசியமானது.

# மாணவ மணிகளின் உதய சூரியன் A.L கலை வர்த்தக விஞ்ஞான வகுப்புக்களுக்குச் சிறந்த நிறுவனம் சுகன்இன்ஸ்ரிரியூட்

அச்சுவேலி

கிளை: இடைக்காடு

கலை, வர்த்தகப் பிரிவு, ஆசிரியர்

பொருளியல்	திரு. லோகசிங்கம்
வர்த்தகமும் நிதியும்	திரு. கேதீஸ்
கணக்கியல்	திரு. கண்ணசலிங்கம்
	திரு. சிறி
அளவையியல்	திரு. விக்கி
தமிழ்	திரு. ஞானம்
இந்து நாகரீகம்	திரு. காரை
புவியியல்	திரு. சுந்தராம
	திரு. சிவமூர்த்தி

விஞ்ஞானப் பிரிவு ஆசிரியர்

இரசாயனவியல்	திரு. தில்லை
பௌதிகவியல்	திரு. விக்கி
தாவரவியல்	திரு. பலா
விலங்கியல்	திரு. ஞானேந்திரன்
தூய/பிரயோக கணிதம்	திரு. நல்லையா

புதிய வகுப்புக்கள் ஆண்டு 9, 10, 11 ஆரம்பமாகிவிட்டன.



# சூரியா பார்மஸி பஸ்நிலையம் முன்பாக அச்சுவேலி

எங்களிடம் சகல விதமான

ஆங்கில மருந்து வகைகளை

மொத்தமாகவும் சில்லறையாகவும்  
நியாயமான விலையில் பெற்றுக் கொள்ளலாம்

## மற்றும் குழந்தைகளுக்கான

பால்மா வகைகள், ஒடிக்கொலோன், ஒலிவ்ஒயில்  
மற்றும்

தேன், நெய், ஆயுள்வேத மருந்து வகைகள்  
விளைவு சூடம் என்பவனவற்றையும்  
மலிவான விலையில் பெற்றுக் கொள்ளலாம்.

கால்நடை வைத்தியர்களால் சிபாரிசு செய்யப்பட்ட  
கோழிக்குஞ்சுகள், (வெள்ளை சேவற் குஞ்சுகள்  
கறுப்புவரிக் குஞ்சுகள், சேவற் குஞ்சுகள்,  
பிறவுண் பேட்டுக் குஞ்சுகள்) என்பவற்றை  
நம்மிடம் ஓடர் கொடுத்து பெற்றுக் கொள்ளலாம்

★ உங்கள் ஆதரவிற்கு தன்றி ★

# சூரியா பார்மஸி

பஸ் நிலையம்

அச்சுவேலி